

Kamniški občan

ŠT. 2

LETO XXIX.

KAMNIK, 30. JANUARJA 1989

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

ČAS ZA KONKRETNO AKCIJO

Volitve člana predsedstva države

Volitve člana predsedstva države Na zadnji seji predsedstva občinske socialistične zveze so razpravljali o pripravah na volitve člana predsedstva SFRJ iz naše republike in o nalogah socialistične zveze pri izvedbi temeljnih in občinske kandidacijske konference.

kako da med možnimi kandidati za to funkcijo ni treh mož (Kučana, Smoleta in Stanovnika), ki so na jesenskih volilnih pripravah oziroma pri evidentiranju dobili največjo podporo v bazi. Prav zaradi tega so člani predsedstva sklenili protestirati v republiški konferenci SZDL, ker si po njihovem mnenju ni dovolj

prizadevala, da bi kadrovske postopke temeljiteje pripravili in morda vendar tudi pridobili soglasje za kandidiranje tistih, ki so že pri evidentiranju dobili največjo podporo.

Predsedstvo je podprlo neposredne volitve oziroma javno glasovanje o dveh možnih kandidatih (v obliki referendumu). Tako izbranega kandidata bo izvolila republiška skupščina sredi aprila, maja, po razglasitvi izvolitve novega predsedstva države, pa bo prevzel enoletno predsedniško funkcijo in s tem tudi predsedovanje gibanju neuvrščenih. Kandidacijske konference (v krajevnih skupnostih in v združenem delu) bodo potekale po ustaljenih tirih in tako se zna zgoditi, da bodo spet povzročile nejasnosti in prispevale, da bo, kot ob jesenskih volitvah člana predsedstva republike, prihajalo do »kratkih stikov«. Temeljne kandidacijske konference bodo potekale do 20. februarja.

In še nekaj razmišljanj iz zelo kritične razprave na seji predsedstva. Med drugim je bilo rečeno, da se v naši družbi preveč igramo z demokracijo, in da v zmedbi, kakršna je zdaj, pot do avtokracije ni dolga. O volitvah pa, da že vse skupaj meji na fars, ko nihče ne ve, katera pravila igre se veljajo. Škoda je zgubljati čas, če je že vse vnaprej odločeno in metati pesek v oči ljudstvu, da ima občutek, da o čem odloča.

ROMANA GRČAR

Spoštovani starši!

Vzgojnovarstvena organizacija VVO Anton Medved Kamnik, Kidričeva 23 tudi v letošnjem šolskem letu organizira Cicibanove ure za otroke v starosti 3-6 let, ki ne obiskujejo VVO.

Vse starše, ki želijo svoje otroke vključiti v program Cicibanovih uric, vabimo, da se oglasijo na upravi VVO, Kidričeva 23 ali po tel. 831-327.

Uprava VVO

Popravek

V prejšnji številki Kamniškega občana je v prispevku, objavljenem na prvi strani z naslovom V novo leto z novim vodstvom prišlo do neljube napake. Popravljamo jo s pojasnilom, da je bil za predsednika občinske mladinske organizacije izvoljen dosedanji sekretar Brane Modričan. Demetrij Perčič torej ni bil dosedanji sekretar, kot je bilo napisano, ampak drugi kandidat za predsedniško funkcijo.

Srečanje s predstavniki verskih skupnosti

Na povabilo Komisije za odnose z verskimi skupnostmi SO Kamnik je bilo v petek, 21. januarja, že tradicionalno srečanje s predstavniki verskih skupnosti v Kamniku. V sproščenem tonu so bila obravnavana številna aktualna vprašanja gospodarskega, kulturnega in obče-družbenega trenutka v naši občini in širše. Ugotovljeno je bilo, da vzpostavljene oblike medsebojnega informiranja in sodelovanja prispevajo k preseganju odprtih vprašanj in da lahko z zadovoljstvom gledamo na dosežene rezultate. Pri tem so bila izpostavljena tako prizadevanja za ohranjanje kulturne dediščine, obnavljanje in graditev kulturnih objektov kot tudi širša družbena gibanja v demokratizaciji naše družbe.

Posebej velja omeniti skupno pobudo, da se v okviru kulturne skupnosti Kamnik oblikuje ustrezen organ, katerega naloga naj bi bila povezati vse sile in institucije v občini in republiki za izpeljavo obnovitve frančiškanske knjižnice v Kamniku še pred praznovanjem njene 500-letnice. Srečanje je bilo priložnost, da se skuša poiskati pot, po kateri bi vsako konkretno vprašanje bodisi verskih skupnosti ali občine rešili učinkovito, predvsem pa strpno, v kulturnem dialogu obeh strani.

Ob smrti Franceta Gačnika, župnika iz Stranj, je kamniški dekan Nikolaj Pavlič orisal njegovo življenjsko pot in zahvalo, da je bila lani na novo postavljena kapela na Veliki Planini.

DAVORIN GREGORIČ

ko pa tudi dela na ohranjanju nekaterih drugih kulturnih spomenikov

— čas za konkretno akcijo pa nas čaka pri reševanju problema kamniške knjižnice, o čemer govorimo in pišemo že nekaj let oz. nekaj desetletij.

Prihaja čas, ko bo treba konkretno reševati problem matične knjižnice, ta je danes skoraj dobesedno le skladišče knjig, ki ne more omogočiti bralcu sodobne kulturne ponudbe. Ne glede na dano situacijo se bomo v Kamniku morali opredeliti. Matična knjižnica da ali ne. Kdo med nami upa trditi, da knjižnice kot zakladnice znanja in sodobnega družbeno informacijskega centra ne potrebujemo? Zato sprašujemo, ali smo pripravljeni sodelovati pri reševanju tega problema? Prepričan sem, da problem ne bo ostal nerešen.

Obletnice so priložnost, da premišljujemo o kulturi v kraju, o našem odnosu do kulturne dediščine in osebnosti, ki so delovale v našem prostoru oz. iz naše sredine izhajajo.

Lani smo beležili 120 letnico ustanovitve kamniške narodne čitalnice, ki je domovala v prostorih na Japljevi 2. Ob letošnjem kulturnem prazniku se bomo oddolžili tej obletnici z odkritjem spominskega obeležja na pročelju hiše v Japljevi 2. Letos se obletnice kar nizajo: ne bomo pozabili na 100-letnico rojstva pesnika R. Peterlina Petruške, 120-letnico rojstva pesnika Antona Medveda.

Naj zaključim z mislijo na Franceta Prešerna ob 140-letnici njegove smrti. Velika razdalja, če jo merimo po letih, in nikakršna, če jo merimo po veličini Prešernovega duha. Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan.

Da rojak prost bo vsak, ne vrag le sosed bo mejak!«

JANEZ MALEŠ

VABILO

Vse krajane in občane, zlasti mladino, vabimo na tradicionalni pohod na Oseke — Menina planina, v nedeljo, 12. februarja 1989. Proslava bo ob 10. uri ob spominski plošči.

Pričakujemo vašo udeležbo.

Krajevna organizacija ZVB NOV Tuhinju

tersko kot profesionalno dejavnost, je preteklo leto živela brez večjih pretresov, četudi izvajalci glede na znanje razemre vedno niso bili ustrezno materialno motivirani. Pogosto je bil prisoten boj za obstanek, česar pa smo vsaj v kulturi že navajeni.

Učinkovito smo se vključili v reševanje problemov, za katere se na prvi pogled zdi, da so nerešljivi. Kamnik je glede na svojo zgodovino in število kulturnih spomenikov tako bogat, da žal postaja pri ohranjanju te kulturne in zgodovinske dediščine siromašen. Zakaj bi se vdajali pesimizmu? Nekaj korakov v svetlejšo prihodnost kulture pa je bilo v zadnjem času le narejenih:

— kamniška godba je dobila svoje domovinske pravice z adaptacijo podstrešja nad kamniško »Veroniko«

— stavba na Japljevi 2 dobiva svojo podobo, za slovenski kulturni praznik bo odkrito obeležje na tej stavbi, kjer je pred 121 leti pričela delovati kamniška narodna čitalnica

— v dvorani »Razstavišče Veronika« so se odvijale številne otvoritve razstav in drugih kulturnih prireditiv

— nadaljuje se z urejanjem in sanacijo kamniškega bisera — spomenika cerkve Sv. Primoža

— frančiškansko knjižnico urejamo in pripravljamo z vsemi odgovornimi institucijami za predstavitev javnosti

— dela na Malem gradu potekajo po programu, prav ta-

»Kaj je kultura? Kateri pojem izraža te besede, ki nam je vsem tako domača in hkrati tako strašno tuja? Literatura, umetnost, znanost — to je le zunanji izraz, je le dokument narodovega duševnega in materialnega blagostanja. Naša slovenska kultura, kakor je na današnji stopnji, je rezultat vsega našega duševnega in materialnega dela od začetka zavednega narodovega življenja do danes.«

Tako je izpovedal svoje misli o kulturi naš velikan med pisatelji Ivan CANKAR, v predavanju tržaškim delavcem leta 1907. Kakor je njegova »Bela krizantema« izraz kritičnega duha, tako je Prešernova »Zdravica« začetek literarne razsežnosti evropske besede.

Zdaj, ko se bližamo koncu istega stoletja in tudi tisočletja, in ob slovenskem kulturnem prazniku, je priložnost pogledati tudi na rezultate našega, čisto kamniškega duhovnega in materialnega dela.

Kljub vsem težavam, ki pestijo našo družbo, je bilo vloženo veliko dela in naporov v vse oblike kulturnega življenja v Kamniku, ne samo v mestu, temveč tudi v vseh okoliških predelih. V javnem življenju je zaznati vstopanje novih, sodobnih metod in oblik kulturnega delovanja. Zaznati je odpiranje kulturnega prostora demokratizaciji, kot ogledalu družbe, v kateri živimo in jo tudi vsi predstavljamo.

Kamniška kulturna skupnost, ki združuje tako ama-

Počitnice brez snega

Ko je novembra lani sneg komaj pobelil zemljo, so ga najmlajši hipoma izkoristili za svoje veselje. A to je trajalo le nekaj ur, sneg je skopnel, in odtlej so si vremenske napovedi podobne kot jajce jajcu. Novega snega, ki bi otročaje za počitniške dni nagradil s snežnimi radostmi, ni in ni. Morda pa bo ta fotografija, posneta ob prvem snegu ob Ljubljanski cesti, priklicala snežinke? Foto: R. Grčar

● S seje izvršnega sveta

Razgrnitev treh ureditvenih načrtov

V prihodnjih dneh bodo Kamničani na ogled osnutki ureditvenih načrtov za območje osnovnih in glasbene šole, Titovega trga in Malega gradu. Načrti bodo razgrnjeni v prostorih Stanovaljsko komunalnega gospodarstva in, kot običajno, v predverju občinske stavbe.

Da bo na omenjene osnutke ureditvenih načrtov verjetno kar dosti pripomb, kažejo že predhodne javne tribune na to temo, kjer so občani pokazali dober mero zanimanja za svoje bivalno okolje. Tako so menili člani izvršnega sveta, ki so na eni od njih se obravnavali tudi osnutek proračuna občine za letošnje leto in pa spremembo odloka o komunalnih taksah v občini.

Osnutek proračuna občine je bil po besedah predsednika komiteja za družbenoekonomski razvoj narejen še na osnovi bivšega dogovora o slošni porabi, ki je dopuščal le 115 odstotno povečanje proračuna glede na lanskoletno porabo. Že sedaj pa je jasno, je bilo slišati na seji, da bo inflacija več kot tristo odstotna. Predsednik izvršnega sveta je predlagal da se preveri, ali so prav vsi porabniki proračuna še vedno upravičeni do dotacij. Že zaradi racionalizacije je namreč vprašljivo, če naj na primer Kamnik še prispeva v sklad za stalno konferenco mest Jugoslavije, od česar Kamničani preprosto rečejo ni-

majo nič. Nekaj več pa bodo prispevali med drugim lokalni radijski postaji Radio Glas Ljubljane, s katero so v občini, kot je poudaril predsednik izvršnega sveta, kar zadovoljni, razen morda s slišnostjo, ki bi se na območju kamniške občine morala kar nujneje izboljšati.

Na seji izvršnega sveta so obravnavali tudi spremembe v zvezi s komunalnimi taksami

v občini, predvsem bistveno — kar 400 odstotno-povišanje turistične takse. Le-ta naj bi se v bodoče namreč namenjala predvsem za razvoj turizma v občini. Polovico vsote od turistične takse naj bi bilo predvidoma zbrano na Veliki planini, kjer takso plačujejo vsi lastniki počitniških hišic razen planšarjev.

ROMANA GRČAR

Na osnovi 38. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84) vabimo vse zainteresirane občane v krajevnih skupnostih ter delavce in delovne ljudi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, da si ogledajo v času javne razgrnitve

OD 1. 2. 1989 DO 3. 3. 1989

OSNUTKE UREDITVENIH NAČRTOV

K-1 CENTER DEL — TITOV TRG Z OBROBJEM

K-4 MALI GRAD

K-9 ŠOLE (območje OŠ F. Albrehta in T. Brejca ter Kajuhove poti in zdravstvenega doma)

Osnutki so razgrnjeni v prostorih Skupščine občine Kamnik, Titov trg 1 in v prostorih SKG Kamnik, Steletova 8 — pritličje za K-9 ŠOLE. Istočasno vabimo na javno obravnavo — vodila jo bo OZ SZDL — osnutkov ureditvenih načrtov K-1 CENTER DEL — TITOV TRG Z OBROBJEM in K-4 MALI GRAD, ki bo v TOREK, 14. 2. 1989 OB 18. URI v sejni sobi Skupščine občine Kamnik, Titov trg 1 — II. nadstropje ter K-9 ŠOLE, ki bo v ČETRTEK, 16. 2. 1989 OB 18. URI v sejni sobi Skupščine občine Kamnik, Titov trg 1 — II. nadstropje.

KOMITE ZA UREJANJE PROSTORA IN VARSTVO OKOLJA OBČINE KAMNIK

Glavna naloga Kozoroga je varstvo in gojitev divjadi, in sicer na območju Karavank, Kamniško-Savinjskih Alp in na območju okrog Brnika, kjer živi približno 62 vrst divjadi. Stalno ali občasno, seveda. Gre torej za dokaj bogato favno, predvsem ponosni pa so na avtohtono vrsto — na gamsa.

Delovna organizacija Kozorog obstaja od leta 1960. Ima dvajset zaposlenih, od tega je šestnajst lovcov. Ti so po revirjih, v vsakem je po en lovski nadzornik. V Cerkljah imajo tudi vzrejališče fazanov, kjer so trije zaposleni. Kozorog spada v gorensko lovsko gojitveno območje in Skupnost SRS za lovstvo in ribištvo, v kateri je združenih osem podobnih organizacij. Razširja pa se na območje sedmih občin. Po besedah direktorja z vsemi lovskimi družinami dobro sodelujejo.

»Takoimenovano klientelo imamo v glavnem v Avstriji, Nemčiji in Italiji. Priznamo, da so pri nas najbolj dobrodošli tuji gostje. Živimo namreč od odstrela. Prav zato se povezujemo tudi s tujimi turističnimi agencijami, vsaj 70 odstotkov vseh strank pa imamo že stalnih in se povezujejo neposredno z nami.«

Delovna organizacija je tipično sezonska. Ko ni lovske sezone, ni prihodka. Kljub vsemu pa so likvidni. Blagovni izvoz poteka preko Grude. Izvažajo tako divjačino, kot tudi trofeje. Nekaj divjačine pa prodajo tudi po naših restavracijah in hotelih. Zelo dobro, na primer, sodelujejo s hotelom Podvin. Sicer pa ima delovna organizacija veliko stroškov tako z nabavo krme (vsako leto kupijo okrog 170 ton sena, koruze, ovsu, tropin, kostonja, pese in silaže). Vzdrževati morajo tudi 200 visokih prež, senikov, kleti in krmišč. Kar nekaj jih stane tudi 40 lovskih koč. Vsaj polovico jih je dostopnih z avtomobili in prav te so najbolj zanimive za oddajo (na Ljubelju, Predvoru, Brstnikih, Kraljevem hribu, pri Jurju v Kamniški Bistrici, Logarski dolini...).

»Z osmimi starimi milijoni, kolikor je najem koč na dan, verjemite, ne pokrijemo niti stroškov elektrike in kurjave,« je potožil direktor Kozoroga. »Kozorog, ki ima enake naloge kot na primer Triglavski narodni park, nima prav nobenih dotacij, družba pa od nas pričakuje, da bomo delali še posebne dobičke, ne samo varovali in ohranjali naravni red v našem okolju. Polovica naših gamsov ima namreč že od 79. leta garje. To pa niso »mačje solze«, je še poudaril direktor Kozoroga Jože Šašel. ROMANA GRČAR

Vinko Dobnikar

Komaj je dobro utihnil sproščen in tovariški pogovor na prednovoletnem srečanju sindikalnih delavcev naše občine, že nas je pretresla vest, da je za vedno zamrl prijazen nasmeh in utihnila iskriča beseda Vinka Dobnikarja, ki smo ji vedno radi prisluhnili. Le nekaj dni pred svojim 73 rojstnim dnevom se je poslovil od nas in zaključil svoje bogato življenje in delo učitelja in družbenopolitičnega delavca.

Kot mlad kmečki fant z Ježice na obrobju tedanje Ljubljane, se je odločil za učiteljski poklic in leta 1937 končal učiteljske. Zaradi njegove napredne usmeritve zanj ni bilo dela v naši ožji domovini. Moral je na pot v daljno Makedonijo, kjer je v hrbičovski vasi Veliki Ilin prvič začel prenašati svoje znanje na mladi rod. Učiteljska pot ga je v zadnjem letu pred vojno zanesla v Prekmurje. V okupirani Ljubljani se je kot železniški delavec skupaj z ženo vključil v delovanje Oslobojilne fronte.

Po vojni je spet začel z vzgojo mladega rodu. Temenica in Grosuplje sta bili novi postaji na njegovi življenjski poti. Po nekajletnem delu poverjenika za prosveto na območju Grosuplje je leta 1952 prišel v našo občino, v osnovno šolo Stranje. Tu se je selo v polni meri sprostita njegova življenjska energija. Tu se je v pravem pomenu besede zliil z mladim rodom in ljudmi pod Kamniškimi planinami. Skoraj desetletje je kot učitelj in ravnatelj navduševal mlade in jim vcepljal ljubezen do rodne grude, do kmetovanja, vrtnarstva, čebelarstva, pa tudi do lepe slovenske besede in plesov. S svojo življenjsko družico Ljudmilo je ustanovil folklorno skupino Kamniška Bistrica, dramsko sekcijo in planinski krožek. Zaradi svoje tople človeške narave in pripravljenosti pomagati ljudem so ga krajanji spoštovali in cenili njegovo delo učitelja v najzlahnejšem pomenu te besede.

Njegove bogate izkušnje pri razvijanju pravih medčloveških odnosov so mu veliko pomagale, ko je v šestdesetih letih opravljal odgovorne naloge predsednika občinskega odbora SZDL in občinskega sindikalnega sveta Kamnik. Prijazna beseda, prijateljski nasvet in tovariški pogovor so vedno naleteli na plodna tla in pomagali reševati najbolj zapletena vprašanja v krajevnih skupnostih ali med delavci v tovarnah.

Zato mu je bila zaupana tudi odgovorna dolžnost poslanca v republiški skupščini, predsednika družbenopolitičnega zbora naše občinske skupščine in številne druge dolžnosti.

Neprecenljiv je bil njegov delež tudi pri razvoju obveščanja v naši občini, saj je več kot osem let zavzeto pomagal oblikovati podobo glasila Kamniški občan kot njegov glavni in odgovorni urednik.

Kot velik ljubitelj lepe slovenske pesmi in glasbe je pomagal oživiti moški pevski zbor Solidarnost in se tudi sam pridružil pevsem. Njegova violina pa je v ansamblu društva upokojevcev do zadnjih dni razveseljevala člane tega društva na njihovih srečanjih.

Vedno nam bodo ostala v spominu njegova prizadevanja za uveljavitev srečanj delavske solidarnosti pobratenih občin, ki jih je leta 1968 pomagal ustanoviti kot predsednik občinskega sindi-

kalnega sveta. Zavzel se je za to, da se močneje razvije gospodarsko sodelovanje med pobratenimi občinami.

Pred vojno sem bil upravitelj šole v Velikem Ilinu v občini Kruševo, zato me posebej zanima današnji razvoj teh krajev, je zapisal v odgovoru na pobudo za ustanovitev Karavane delavske solidarnosti pred 21 leti. Globoko se je zavedal, da lahko le iskreni, topli medčloveški odnosi pomagajo ustvarjati medsebojno zaupanje in krepijo našo sposobnost za premagovanje težav v naši skupni domovini Jugoslaviji.

Trda, vendar bogata je bila njegova življenjska pot, zaznamovana z veselimi, pa tudi žalostnimi trenutki, vendar v srcu ni nikoli nehal biti učitelj. Da, to je nek poseben poklic, je dejal ob svoji 70-letnici učencem osnovne šole Toma Brejca, kjer je bil učitelj in ravnatelj vse do upokojitve. Začeti spomini na njegovo življenjsko pot učitelja bodo žal ostali nedokončani.

Številna priznanja, ki jih je prejel za svoje dolgoletno nese-

bično delo, med njimi red zaslug za narod s srebrno zvezdo, zlati znak zveze sindikatov Slovenije, srebrno priznanje OF in srebrno plaketo občine Kamnik, mu seveda niso mogla poplačati vsega, kar je Vinko dal našemu mlademu rodu, in vsega, kar je storil za našega preprostega človeka in delavca.

Vsi, ki smo ga poznali in dolga leta sodelovali z njim, bomo pogrešali njegov human odnos do sočloveka, tudi ko je šlo za reševanje najbolj občutljivih življenjskih vprašanj. Zato mu ob slovesu lahko iskreno rečemo: Hvala Ti, Vinko.

FRANC SVETELJ

● Iz naših delovnih organizacij

Odstrel je iz leta v leto manjši

Da se ne bi predolgo ukvarjali, za kakšen odstrel gre, naj takoj povemo, da smo bili tokrat na obisku v posebni delovni organizaciji; to ni klasična delovna organizacija, ampak gojitveno lovišče »Kozorog« Kamnik, ki meri 50.000 hektarov.

»Je visokogorsko lovišče, ki na več krajih prehaja v srednjegorsko in celo nižinsko in meji pretežno del na sosednjo Avstrijo. Glavne divjadi so: gams, jelen, srnjak, muflon in kozorog, poleg tega pa še ruševac in veliki petelin. Lovišče je lahko dostopno in zanimivo za vse vrste ljubiteljev lova.« Takole je Kozorog nakratko opisan v njihovih informacijah, ki jih v več jezikih pošiljajo v vse pomembnejše turistične agencije doma in v tujini.

Kot smo omenili že v naslovu, je odstrel vsako leto manjši. Včasih smo odstrelili 600 gamsov, danes jih le še 200, pravi direktor Jože Šašel. Zaupal nam je, da je na njihovih terenih nekaj divjega petelina, možen bi bil tudi odstrel, vendar pa je po vsej Sloveniji prepovedan zaradi čedalje večje redkosti tega ptiča. »Izpad odstrela v naši delovni organizaciji nadoknadimo z dopolnilnimi dejavnostmi. Imamo namreč kar nekaj gozdarskih in pla-

ninskih koč, ki jih, predvsem poleti in jeseni, oddajamo turistom. Držimo tudi tuje odstrelce. Čim več strank si namreč prizadevamo dobiti v tujini, saj so tu dobički večji. Odstrel s trofejo (brez odvzema divjačine) namreč tuja stane približno 7 milijonov dinarjev, če je dobra trofeja, pa tudi preko 10 milijonov. Za domače »lovce« so cene 60 odstotkov manjše,« nam je zaupal Jože Šašel.

Kozorog v svojih loviščih sicer skriva okrog 250 jelenov in približno po tisoč gamsov in muflonov (da o ostalih, manjših divjadi ne govorimo) — kar dobra zakladnica, kaj ne?

V delovni organizaciji Kozorog vsako leto naredijo poseben plan odstrela. Drugih dolgoročnih in posebnih planov, ki so predpisani v naši družbi, pa Kozorog skoraj ne more delati. Pri njih je tudi težko določiti, na primer, kazalce uspešnosti gospodarjenja, težko bi govorili o fizičnem obsegu proizvodnje, itd. Prav zato je Kozorog nekaj posebnega. Ima lahko le enostavno reprodukcijo, ne rezirjene. »Dajatev in prispevkov pa imamo toliko kot vse normalne firme,« se je pojezil direktor — predvsem nad papirnostjo našega sistema.

Nagradni izlet za lepo cvetje

Kakor večina mest v Sloveniji, ima tudi Turistično društvo Kamnik komisijo za ocenitev urejenosti vrtov, cvetja na oknih in balkonih. Vsekakor je to pohvalno in lepo, da se zavzame za videz mesta in za vse gojitelje cvetja.

Tako smo se lanske nagrajenci 12. novembra odpeljali na izlet v Čateške toplice in Kartuzijo Pleterje. Najprej smo se ustavili v Čatežu, kjer smo si pod strokovnim vodstvom ogledali rastlinjake za gojitev cvetja. Gojijo lončnice in cvetje za rezanje, prevladujejo orhideje. Privoščili smo si tudi osvežitve v bazenu Terme Čatež. Po kosilu v Brezicah smo se dobro razpoloženi odpravili v Pleterje. Ogledali smo si kapelo, predvajali pa so nam tudi film o življenju menihov in njihovem

delu v samostanu. Tako smo pod vodstvom dr. Nika Sadnikarja videli res veliko zanimivosti. Na poti domov je tekla beseda predvsem o rožicah. Dr. Sadnikar je dejal, da na oknih in balkonih naših domov prevladujejo bršljanke in pelargonije. Lepo bi bilo, da bi bil zraven še gorenski nagelj, roženkraut in rožmarin, da bi s tem ohranili dediščino naših babic. Polni lepih vtisov in idej za to leto smo se vrnili nazaj v naš Kamnik.

Zahvaljujemo se Turističnemu društvu in dr. Sadnikarju za lepo organiziran izlet in si želimo, da bi turistično društvo Kamnik v bodoče skrbelo za lep videz našega mesta in za vse gojitelje lepega cvetja.

FRANCKA HOČEVAR

Občinski svet ZSS Kamnik in Občinska raziskovalna skupnost Kamnik objavljata

RAZPIS O PODELITVI NAGRAD IN PRIZNANJ ZA INOVACIJE V OBČINI KAMNIK ZA LETO 1988

1. Za nagrade in priznanja lahko kandidirajo delavci v združenem delu občine Kamnik, ki so v letu 1988 uresničili svoje dosežke na področju inovatorstva (izumi, modeli in vzorci, tehnične in druge izboljšave).

2. Kandidate za nagrade in priznanja lahko predlagajo: — komisija za inovacije ali drugi odbori za inventivno dejavnost v TOZD oz. DO, — delavski svet TOZD ali DO, — družbeno-politične organizacije, — društva DIATI, — strokovna društva in — posamezniki. Za nagrade se lahko prijavi tudi inovatorji sami.

3. Prijava v pisni obliki mora vsebovati: — osebne in splošne podatke prijavitelja, — opis ali risbo prijavljene inovacije, — podatke za vrednotenje inovacije: prihranek, uporabnost, izvirnost, vpliv na delovne pogoje, — pogoji nastanka, pomembnost za stabilizacijo, — dokazilo, da je inovacijo obravnavala in priznala pristojna komisija, odbor ali drug pristojni organ.

4. Na predlog razpisne komisije in na osnovi pravilnika o podeljevanju nagrad in priznanj bosta Občinska raziskovalna skupnost Kamnik in Občinski svet ZSS Kamnik podelila denarne nagrade s plaketami in nagrade s priznanji najboljšim inovatorjem v letu 1988.

5. Prijave zbira Občinska raziskovalna skupnost Kamnik, Ljubljanska 1, Kamnik do 15. marca 1989.

6. Nagrajenci bodo objavljeni v Kamniškem občanu. Nagrade in priznanja bodo podeljene ob praznovanju 1. maja v Kamniški Bistrici.

7. Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom lahko dobijo kandidati na sedežu Občinske raziskovalne skupnosti Kamnik, tel. št. 831-513 ali na Občinskem svetu ZSS Kamnik, Titov trg 1, tel. št. 831-316.

Predsednik skupščine občinske raziskovalne skupnosti: Andrej VOZEL Predsednik OS ZSS Kamnik: Tone ISTENIČ

SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Tudi letos bodo podeljeni SREBRNI ZNAKI IZ SLOVENIJE delavcem, ki so z dolgoletnim aktivnim delom prispevali k razvoju in organiziranosti zveze sindikatov. ZATO NAJ OSNOVNE ORGANIZACIJE ZSS DO 15. MARCA POSREDUJEJO OBČINSKEMU SVETU ZSS KAMNIK PREDLOGE ZA DELAVCE, KI NAJ BI PREJELI TO DRUŽBENO PRIZNANJE.

K posameznemu predlogu mora biti priložena dovolj tehtna obrazložitev za podelitev srebrnega znaka ZS Slovenije v skladu s pravilnikom o podeljevanju srebrnih znakov ZS Slovenije. Odbor za organizacijsko kadrovske zadeve pri OS ZSS Kamnik bo upošteval le predloge, ki bodo posredovani pravočasno.

Srebrni znaki ZSS bodo tudi tokrat podeljeni ob 1. maju na tradicionalnem srečanju delavcev v Kamniški Bistrici.

Občinski svet ZSS Kamnik

Kulturni dom v Šmarci še vedno ne služi svojemu namenu

Pred leti smo slovesno odprli prenovljen in posodobljen kulturni dom v Šmarci. Vanj je bilo vložena veliko denarja, pa tudi veliko prostovoljnih delovnih ur krajanov. V tem kulturnem domu so dobili prostore poleg gasilcev in krajevne skupnosti še knjižnica, otroški vrtec, glasbena šola in drugi. Pridobili so tri stanovanja, precej veliko večnamensko dvorano in prostore za civilno zaščito. Skratka, dom je postal središče vsega življenja v krajevni skupnosti Šmarca in vseh tistih, ki so pripravljeni zagrabiti za konkretno delo. Tako so nam povedali France Pucej, predsednik sveta KS, Henrik Zupančič, predsednik skupščine KS in Edo Skok, član sveta KS in drugih organizacij.

Če smo v uvodu rekli, da so v kulturnem domu dobili svoje prostore vsi naštetih uporabniki, potem to ni čisto res za vse. Zakaj?

Otroški vrtec

V lepih in primernih prostorih, namenjenih otroškemu vrtcu, sedaj domuje le mala šola, medtem ko otroški vrtec nikakor ne more začeti z delom zaradi številnih zapletov z uporabnim dovoljenjem. V resnično lepim prostorih bi dneve lahko preživljalo okrog 30 otrok, ki jih morajo starši v varstvo voziti na Duplico, Kamnik oziroma iščejo drugačne rešitve, pri tem pa se hudujejo. Za otroški vrtec so porabili veliko denarja, predvsem iz samopri-
spevka. Krajanji po besedah so-
govornikov menijo, da bi po tri-
letnem zastoju otroški vrtec ven-
darje lahko odprli. Občinski or-
gani bi morali upoštevati zahteve
krajanov in ta problem čim prej
rešiti, sicer bo družbena škoda
velika. Prostori za otroški vrtec
so v celoti opremljeni in prilago-
jeni, a rešitve se vedno bolj odla-
ga in čaka v nedogled; vprašanje
je, kdo bo končno presekal ta
gordijski voz.

Krajevna skupnost Šmarca ni-
ma odprtega samo tega proble-
ma, še več jih je, ki jih motijo in
pasivizirajo krajanje.

Telefonija

Sredstva krajevnega samopri-
spevka želijo zaradi strahovite in-
flacije gospodarno uporabljati.
Precej denarja so združili za po-
što oziroma napeljavajo telefonije.
Menijo, da bi vložena sredstva
KS in sredstva krajanov, bodočih
telefonskih naročnikov, morali
tako porabiti za nakup materi-
ala, saj cene vrtoglavo rastejo in
bo kasnejše opremljanje telefon-
ske mreže vse dražja. Želijo, da
bi jih pristojni o zbranih sredstvih
podrobno informirali.

Javna razsvetljava

V KS Šmarca javna razsvetljava
še ni popolnoma zaključena.
V programu imajo še nekatere
dopolnitve, pa jih ne morejo
uresničiti, saj komunalno podjetje
ne daje odgovorov na njihove
predloge.

Prehod čez cesto pri železniškem postajališču v Šmarci

Ta prehod bi morali primerno
označiti, saj pretijo nesreče. Na
istem kraju sta avtobusna in že-
lezniška postaja. V KS z odgovo-
rom cestnih organov niso zado-
voljni, saj rešitve, ki jih v Šmarci
predlagajo, drugod že obstajajo,
zato pričakujejo, da bi se morali
bolj zavzeti tudi občinski stro-
kovni organi.

Športni park »Virtus«

Krajevna skupnost je sofinan-
cirala gradnjo tega športnega
parka in je ponosna na objekt, ki
služi vedno več uporabnikom ob-
čine Kamnik, predvsem južnega
dela. Zaradi množične uporabe
tega športnega parka se je izred-
no povečal tudi promet, in ljudje,
ki stanujejo ob cesti, se vprašuje-
jo, ali se ne bo zgodila težka ne-
sreča. Marsikateri voznik ne
upoštevata nobenih pravil. Krajanji
predlagajo primerno prometno
ureditev in namestitve ustrežnej-
še signalizacije.

Večnamenska dvorana v kulturnem domu

Z dvorano gospodarijo domači
gasilci, sprejme lahko tudi do 150
ljudi. V njej so kulturne, športne,
zabavne in druge prireditve, ka-
kor tudi zbori krajanov in druge
množične prireditve. Dvorana
ima nadvse ugodne pogoje za de-
lo, še zlasti pozimi, ko je vedno
ogrevana. Vsi, ki bi želeli upo-
rabljati dvorano, se morajo le
pravočasno dogovoriti. Konec
lanskega leta so v tej dvorani or-
ganizirali dedka Mraza za Meni-
no, za TOZD Donit in za krajev-
ne potrebe, toda prostih termi-
nov je še kar precej.

Sodelovanje z Menino

Sodelovanje z Menino je zelo
dobro, zaradi neposredne bližine
pa Menina tudi ogreva kulturni
dom. Stroške pokriva Menina
kot njihov delež pri razvoju KS.
Vodstvo KS je s takim sodelova-
njem in odnosom zelo zadovolj-
no in upa, da bo tako razumeva-
nje tudi v prihodnje.

Druga vprašanja

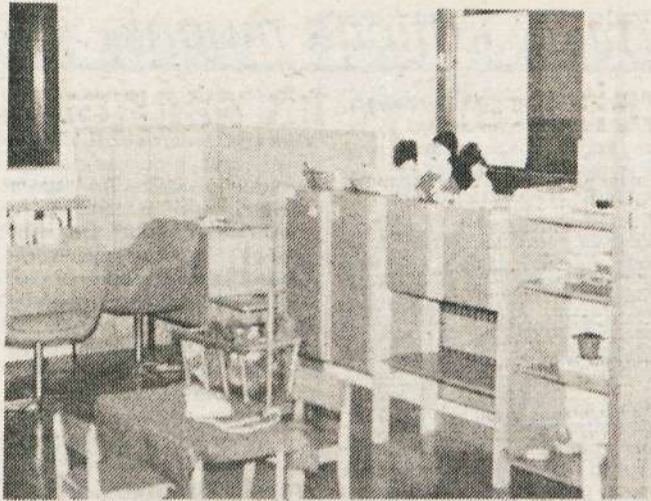
V teku je akcija za pridobitev
načrtov-projektov za vodovod in
kanalizacijo; nekateri so že izde-
lani, čakajo materialnih možno-
sti, da se lotijo realizacije.

V naslednjem obdobju bi želeli
rešiti ta in druga vprašanja, sred-
stva bi prispevala KS, del pa bi
moral poleg krajanov prispevati
tudi drugi. Želijo vpogled v raz-
vojno mrežo telefonije za to ob-
močje. Po predvidevanju KS bo
v bližnji prihodnosti potrebnih
vsaj 500 priključkov. Če bi poz-
nali načrte, bi z gradnjo telefon-
ske mreže že pričeli. Upajo, da
jim bodo odgovorne službe dale
zadovoljive odgovore oziroma jih

seznanile z bodočim razvojem te-
lefonije v KS Šmarca.

V KS Šmarca imajo veliko vo-
lje in pripravljenosti, moti pa jih
počasnost nekaterih dejavnikov,
kar vsekakor vpliva na kvaliteto
odločanja in gospodarjenja ter na
razpoloženje krajanov. To se
spričo zapletov in po njihovem
mnenju neupravičenem zavlače-
vanju krha, zato KS meni, da ima
vso pravico zahtevati, da se po-
stavljena vprašanja hitreje in te-
meljito proučijo in rešijo.

STANE SIMŠIČ

Soba otroškega vrtca

Izboljšave na Poti spominov NOB

Pot spominov NOB občine Kamnik je deležna vse več pozornosti in tudi obiskov. Julija lani smo pospremili prve pohodnike na to pot. V tem času so se pokazali nekateri problemi in predlogi za odpravo slabosti, zlasti označevanju poti, pripombe glede žigov, podeljevanje značk in podobno.

Komisija za razvijanje in utrjevanje tradicij NOB pri občinskem odboru ZZB NOV v Kamniku se je 17. januarja sestala in proučila vse pripombe. Sprejela je več odločitev, ki naj bi vplivale na počutje pohodnikov, na večjo udeležbo ljudi, zlasti mladine in da bi čim prej dosegli smotre, ki so bili načrtovani.

Najbolj številne so bile naslednje pripombe:

Slabo oziroma pomanjkljivo označevanje poti — markacije

Komisija je sklenila, da je treba celotno pot ponovno prehoditi in pomanjkljivosti takoj odpraviti. Za realizacijo tega so bili

določeni nekateri člani občinskega odbora ZZB NOV. Na vprašanje označevanja poti se navezuje tudi nasilno odstranjevanje markacij. Taki primeri so bili na območju Rudnika. Komisija meni, da je treba v vseh primerih ukrepati v skladu z občinskimi odloki. Pojavov odstranjevanja markacij (zvezdice) je bilo nekaj tudi na drugih območjih. Člani komisije so menili, da ni prav, ker še ni bilo ukrepov, čeprav so nekateri povzročitelji že skoraj znani.

Žigi

Pohodniki ne morejo povsod dobiti žigov, predvsem v privatnih gostinskih obratih, ker so ti mnogokrat zaprti. Povsod tam, kjer so žigi nedosegljivi, bo te treba vzidati tako, da bo vsak pohodnik prišel do njih, ne glede na dan ali čas pohoda.

Podeljevanje značk

Komisija je razpravljala o podeljevanju značk pohodnikom, ki so prehodili celo pot. Iskala bo možnosti, da bo podeljevanje organizirano bolj slovesno ob raznih jubilejih.

Avtobusni vožni redi

Pomanjkanje avtobusnih vožnih redov predstavlja za pohodnike poseben problem. Pohodniki predlagajo, da bi bili vožni redi razobseženi na vseh avtobusnih postajah oziroma postajališčih. To vprašanje bo posredovano prevoznikemu podjetju Integral s priporočilom da to store tudi v korist ostalih potnikov.

Udeležba na pohodih

Občinski odbor ZZB NOV Kamnik je šolam ponudil večje število Dnevnikov, brezplačno, z željo, da bi v program prostih aktivnosti vključili tudi pohode po Poti spominov. Vse šole do danes še niso dvignile podarjenih Dnevnikov. Da bi povečali zanimanje za to pot, bo komisija organizirala pogovore z odgovornimi predstavniki šol.

Pogovor na Komisiji za razvijanje in utrjevanje tradicij NOB je navrgel še nekatera druga vprašanja, ki jih bo komisija poskušala rešiti. Mednje spadajo pogovori ob spomenikih, potek trase, ki ni vedno skladen s kartami itd. Ugotovljeno je bilo, da je na celotni poti prijaznost ljudi velika. Veseli so vseh pohodnikov. Tudi sicer je pot Spominov NOB lepo speljana in primerna za mlajše in starejše. Z drugačno aktivnostjo in organizacijo bo mogoče povečati število pohodnikov. Tudi javnost še ni zadovoljivo seznanjena, zato bi o poti veljalo pisati tudi v drugih glasilih.

Na vprašanje nekaterih pohodnikov, ki večkrat obiskujejo pot, komisija sporoča, da je mogoče nabaviti samo Vodnik, brez geografske karte, za ceno 2.500 din. Prepričani smo, da bo z odpravljanjem oziroma upoštevanjem utemeljenih pripomb, pisno ali ustno nasloveljenih na občinski odbor ZZB NOV Kamnik, položaj v marsičem ugodnejši in da bodo pohodniki ob zaključku poti zadovoljniji.

Skupina pohodnikov pred spomenikom NOB

STANE SIMŠIČ

Spominska plošča zaslužnemu Kamničanu

Letos mineva sto let, odkar je Josip Nikolaj-Sadnikar v kamniškem okraju organiziral prvo moderno veterinarsko službo.

Josip Nikolaj-Sadnikar se je rodil 1863. leta, umrl pa je leta 1952. Izšel je iz prve generacije, ki je veterino študirala na Dunaju, in je bil tako prvi fakultetno izobražen veterinar v našem okolju. Prav Slovenci z omenjeno izobrazbo so organizirali veterinarsko službo v naši deželi. Prvega avgusta letos bo minilo sto let, kar je Josip Nikolaj-Sadnikar prišel v Kamnik in v okraju, kamor so spadale tudi Domžale in Vodice, organiziral veterinarsko službo.

Veterinarski zavod Kamnik-Domžale bo tako 28. julija letos pripravil slovesnost ob 100-letnici veterinarske službe na našem območju, skupaj s Kulturno skupnostjo in Turističnim društvom Kamnik pa tudi odkritje spominske plošče prvemu veterinarju na Kamniškem, Josipu Nikolaj-Sadnikarju pa je zasluženo zaradi nečesa. Leta 1893 je v Kamniku ustanovil zasebno zbirko starin z imenom Muzej Sadnikar. Ta zbirka je nosila pomembno kulturno poslanstvo kamniškega območja vse do leta 1964, ko je Kulturna skupnost Kamnik prevzela mestni muzej. Del Sadnikarjeve zbirke je še vedno v tem muzeju.

Josip Nikolaj-Sadnikar je leta 1937 dobil tudi naziv častnega meščana Kamnika. Vse omenjene, pa tudi mnoge druge zasluge tega Kamničana so bile povod, da so se v Turističnem društvu odločili za postavitve spominske plošče

R. G.

Nabiralna akcija za spominsko ploščo

Zavedamo se, da je gospodar-
ska kriza velika, vendar kulturna
dejavnost ne sme zamreti. Pri-
pravljalni odbor za postavitve
spominske plošče Josipu Nikola-
ju-Sadnikarju prosi ustanove, to-
varne in posameznike, da pošlje-
jo denarne prispevke za ploščo
na Turistično društvo Kamnik ali
na žiro račun 50140-678-57135.
S skupno pomočjo bo akcija
zagotovo uspešna!

Pripravljalni odbor za ploščo
pri TD Kamnik

Lep nasmeh pomeni več od lepe obleke

Da bi se lahko sproščeno zamejala, moramo marsikaj narediti tudi sami. S tem mislimo predvsem na redno obiskovanje zobozdravnika. Ker pa nimajo vsi sreče, da bi imeli zobe lepo v vrsti »kot so hiše v Trstii«, mora poseči vmes tudi ortodont. Do njega pa se pride s priporočilom zobozdravnika, še večjo vlogo pri pravočasnem »ravnanju zob« pa imajo gotovo tudi starši, ki najlažje spremljajo rast zob svojih otrok.

Pred desetimi leti in prej so morali kamniški otroci hoditi k ortodontu v Domžale in tudi v Ljubljano, čakalna doba je bila od tri do štiri leta. Ker pa se je pokazalo, da je v Kamniku kar dovolj otrok — približno 8000 — kar osemdeset odstotkov vseh pa ima napake na zobovju (od tega pa jih je kar polovico treba zdraviti), so se tudi v kamniškem zdravstvenem domu odločili za to vrsto zdravljenja usposobiti svoje strokovnjake. Konec sedemdesetih let so tako poslali na specializacijo zobozdravnika dr. Janeza Bogataja in zobnega tehnika Milana Jerasa; tako v Kamniku ortodontska ambulanta obstaja že od leta 1978. O njenem delu in uspehih zdravljenja na tem področju smo se pogovarjali z »očetom« kamniške ortodontije, dr. Janezom Bogatajem.

»Otroci začno obiskovati našo ordinacijo pri osmih, devetih letih in hodijo k nam, dokler jim ne

zrastejo sedmice (do 14., 15. leta).

Zapozneli primeri, kot jim lahko rečemo, pa pridejo k nam tudi še pri petnajstih letih,« nam je pripovedoval ortodont, ki spremlja to področje zobozdravstva v Kamniku že deset let. Pogovarjava se v njegovem kabinetu ob ordinaciji — med samim »zobovjem«. V ortodontski ambulanti namreč hranijo v arhivu vse odlitke zob oziroma kar celih čeljusti. Moram priznati, da so prvi hip videti kar malo grozljivo. Dr. Janez Bogataj je povedal, da pri otrocih med zdravljenjem naredijo vsaj dva, tri, ali tudi več odlitkov čeljusti in tako po obliki in razvrstitvi! Otroci, pa tudi starši seveda, na ta način lahko vidijo napredek. »Otroci k meni, moram priznati, kar radi hodijo. Verjetno se ni treba spraševati zakaj — sem namreč zobozdravnik, ki »ne boli«. To pa je že nekaj. Poudariti pa moram, da je zdravljenje precej odvisno tudi od sodelovanja staršev. Zato vsem, staršem in otrokom, pripravimo pred začetkom zdravljenja posebna predavanja, kjer jih seznanimo s potekom in postopki zdravljenja. Razložimo jim, da je zdravljenje dolgotrajno — nekateri namreč pričakujejo vidne rezultate že v nekaj mesecih in če teh ni, kaj radi zavreže zobni aparat. Uspeh zdravljenja je ob tesnem sodelovanju s starši torej še večji. Pomembno je tudi, da

imajo otroci dober zgled pri starših, predvsem kar zadeva redno higieno zob.«

Naloga ortodontije je zdravljenje vseh nepravilnosti posameznih zob, zobnih skupin, zobnih lokov in odnosov ene čeljusti do druge, je razložil ortodont dr. Janez Bogataj. Ob tem ni pozabil omeniti, da poleg njega od vsega začetka v ortodontski ambulanti dela tudi zobna asistentka Vera Štajner, nekaj let pa tudi zobni tehnik Jure Avpič. V začetku je bila čakalna doba v kamniški ortodontski ambulanti približno dve leti. V zadnjem obdobju čakalne dobe skoraj ni več. Vsi otroci so pregledani in razvrščeni v opazovalno skupino ali v skupino aktivnega zdravljenja. Kot je poudaril dr. Janez Bogataj, je v Kamniku ena najkrajših čakalnih dob. To pa je seveda največkrat odvisno prav od organizacije dela in ta je v Kamniku več kot dobra. Otroke z aparati naročajo na pregled enkrat do dvakrat mesečno. Delavni čas je izmenjski, da starši v vsakem primeru lahko spremljajo otroka v ambulanto

»Glavni namen ortodontskih posegov je prav gotovo zdravstveni, omogočiti pravilno dihanje, normalno grizenje in govorjenje. Lepota je šele sekundarnega pomena. Seveda pa so uspehi možni le, če otrok aparat redno nosi. Že na predavanjih povemo, da bodo morali aparat plačati sa-

mi, če ga bodo predčasno poškodovali. Trenutno stane celotni zboni aparat okrog 450.000 dinarjev.

V današnjih kriznih časih, ko denarja primanjkuje tudi v zdravstvu, bi marsikdo lahko razmišljal o morebitni ukinitvi ortodontije, češ, saj to je sama kozmetika. Pa ni res! Otroci z »nametanimi« zborni so precej zavite osebnosti; ko jim zobe uredimo, so ponovno sproščeni. In če vemo, kako sta telo in duševnost človeka povezana, potem nam je jasno, da gre predvsem za zdravljenje. Dr. Janez Bogataj je še pripomnil, da te na specializaciji sicer veliko naučijo, vsega pa prav gotovo ne. Največ da praksa, predvsem spremljanje celotnega obdobja zdravljenja (ki lahko traja na primer od 6. do 14. leta), ko nastajajo predvidene, pa tudi nepredvidljive spremembe. Naloga ortodontja je vključevati se v naravni razvoj, sodelovati z njim v pozitivni smeri in mu preprečevati vse vrste anomalije.

»Če ujameš pravi trenutek (tega pa ti ne pokažejo v nobeni knjigi!), če ujameš naravo, je lažje!« je v zanosu pripovedoval Janez Bogataj. O ciljih te zobozdravstvene vede pa poudaril, da mora ortodontija obstajati in se razvijati tudi naprej. Prizadevati si moramo, da bomo tudi pri nas čimprej začeli zdraviti s fiksniimi zobnimi aparati, saj je ta način bolj nadzorovan. Trenutno ima-

mo pri nas namreč snemne aparate. Nekateri goljufajo sebe in ortodontsne s tem, da aparat snemajo, ker jim ga je »nerodno« nositi, ali pa to naredijo iz kakršnihkoli drugih vzrokov. Če pa je otrok priden, se dá zob premakniti marsikam, je še povedal dr. Janez Bogataj.

Ob koncu zapišemo le: ne bi verjel, če ne bi vide! (mavčnih odlitkov zobovja pred in po zdravljenju, seveda).

ROMANA GRČAR

Uspešno inštruiram matematiko za osnovne in srednje šole. Naslov v uredništvu.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

VVO »Anton Medved«, Kamnik, Kidričeva 23

OBVESTILO STARŠEM!

Vse starše obveščamo, da bomo v mesecu februarju odprli novo enoto v Nevljah.

Vse informacije dobite na UPRAVI VVO, Kidričeva 23.

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

(Kamniška) Bistrica in Laze v Tuhinjski dolini?

Vprašali boste, kaj imata ti dve imeni skupnega, da smo jih zapisali v naslov.

Imata in sicer to, da sta bili obe v »sredstvih javnega obveščanja« nedavno tega nepravilno uporabljeni. V zapisu Ivana Sivca o knjigi Staneta Stražarja »Ob bregovih Bistrice« (objavljenem konec lanskega leta v Kamniškem občanu in domžalskem Občinskem poročevalcu), smo lahko prebrali, da so v knjigi opisani kraji in ljudje ob Bistrici.

Niti enkrat se pisec ni zmotil, da bi zapisal pravilno zemljepisno ime reke **Kamniška Bistrica**. Ker knjiga vsebuje obsežne zapise o posameznih krajih in ljudeh s pravimi imeni, bi bilo prav, da bi se pravo ime pojavilo tudi v naslovu knjige.

Drug podoben spodrsrljaj smo lahko videli in slišali v televizijski oddaji Moja krajevna skupnost, na TV Ljubljana 18. 1. 1989. V časopisnih napovedih oddaje in v »glavi« oddaje smo lahko prebrali, da bo beseda tekla o Krajevni skupnosti Laze v Tuhinjski dolini. To pa ni res. Kar smo videli, je bila Krajevna skupnost Tuhinj. Zaenkrat še nismo bili obveščeni, da bi ta krajevna skupnost spremenila svoje ime. To seveda tudi ne gre tako preprosto. O tem morajo odločiti občani s spremembo statuta krajevne skupnosti. Kaže pa, da so se nastopajoči funkcionarji KS Tuhinj z novim imenom kar strinjali.

F. S.

Kako vrniti sijaj?

Problemov in zanimivosti iz življenja naše občine je toliko, da bi bilo verjetno res najbolje, če bi po vzoru severnega sosedu gospoda Guggenbergerja, celovškega župana, imel kar stalno rubriko v Kamniškem občanu. No ja, pa bo šlo tudi takole, sicer bo znani tovariš TV Kamnik res razpisal nagrado za prinesitelja številke Kamniškega občana, v kateri ne bo niti ene fotografije kakšnega predsednika.

Pred kratkim je OK SZDL organizirala javno tribuno o dveh ureditvenih načrtih, ki sta prav gotovo izjemnega pomena za nadaljnje življenje prebivalcev mestnega jedra, ureditveni načrt Malega gradu in ureditveni načrt Titovega trga. Ne mislim ponavljati že zapisanega, temveč želim

opozoriti na nekatera vprašanja, ki se mi ob tem zastavljajo. Zakaj je krajevna samouprava prav v moji krajevni skupnosti, to je krajevni skupnosti Center, najbolj na psu? Zakaj so bile od enajstih potrebnih sklicane le tri seje delegacije za zbor krajevnih skupnosti? Ali je res večini krajanov vseeno, kako bo tekla promet, kaj bo na Zapricah, kako se bodo širile Žale, kaj bomo počeli v starem delu mesta in kako izgleda nekdanji ponos turistične ponudbe Kranjske, mesto Kamnik z okolico. Po eni strani kritiziramo vse vprek, da pa bi v teh časih, ko je res mogoče marsikaj premakniti, kdo kaj storil za svoj kraj – razen seveda če je osebno prizadet in pa peščice zanesenjakov – ne, to pa ne gre. In ne samo da ne gre, še polena si radi mečemo pod noge. Nisem proti kritiki, sem pa proti kritiziranju in etiketiranju. Če nekdo misli drugače in če je na svojo nesrečo še na občini v službi, ni nujno, da je k oblikovanju njegovega mnenja pripomogla modra ovojnica. Morda bo kdo rekel, da pretiravam, vendar moram temu takoj povedati, da sem bil ob objubi molčečnosti že večkrat dobrohotno obveščen, da je pri tej in tej odločitvi pomagalo prav to. Umazati človeku ime, nič lažjega, zlasti zadnje čase, če gre za kakšnega »bolj pri koritu«. Oprati ga, ne za to pa še nikjer na svetu niso iznašli zadovoljivega sredstva. Zato predlagam, da te naše uprave ne blatimo, temveč da jo brusimo, in pomagali bom v prvih vrstah.

V planske akte smo zapisali, da bomo poleg drobnega gospodarstva in kmetijstva zlasti pospeševali turizem. Vesel bom, če me bo kdorkoli poučil, kako se lahko »gremo turizem« brez peštre gostinske ponudbe. V naši občini pa je »cel hudič«, če se v sosesčini nekdo odloči odpreti lokal. Vsi vemo, da pijancev ne »proizvajajo« gostilne, temveč beda, materialna ali duhovna. Doktor Sadnikar, ki ljubiteljsko proučuje kamniško zgodovino, ve povedati, da še dolgo ne bomo ujeli starih časov, kar se gostiln na število prebivalcev tiče. Sicer pa poglejmo na senčno stran Alp, kjer človek ob precej večjem številu bistrojev, bifejev, gostiln in podobnih hramov veselja vidi precej manj klientele, zlasti tiste z najdražjimi nosovi. Da ne bo pomote, nisem zato, da bi obično spremenili v eno samo veselico in ob tem morda izpolnili še tiho željo Temnemu valčku, vendar sem in tja bo pa še treba odpreti kakšen lokal, če bomo hoteli dvigniti raven naše gostinske ponudbe. Več jih bo odprtih na novo, višje bodo lahko kakovostne zahteve. Seveda pa si bom ob tem tudi sam prizadeval, da bodo postopki zakoniti, javni in če vse ostalo, kar v odprti, demokratični družbi, sodi zraven.

Ob tem se moram dotakniti

zadeve s pizzerijo na Sadnikarjevi ulici. Iz članka v Delu bi nepoučeni lahko celo sklepal, da sem glavni krivec za preureditev tega objekta v pizzerijo. No, soseda Peterlinova »Vesta«, da je bil to nekdo drug iz občine, ki se z investitorko še od prej pozna. Če postopek oddaje poslovnega prostora ni bil zakonit, potem ga bo treba razveljaviti. Ne moremo pa puščati objektov zobu časa samo zato, ker nekdo meni, da predvidena dejavnost za investitorja ne bo donosna, ali da takšna dejavnost pač ne sodi tja in podobno. Tudi pri takšnih zadevah se moramo učiti demokracije. Zato naj velja moč argumentov in ne argument moči, za obe strani seveda.

Tako kot krajani na javni tribuni si tudi sam želim, da bi v staro mestno jedro prišli tudi drugi obrtniki. Idealno bi seveda bilo, če bi imeli ravno prav frizerjev, krojačev, čevljarjev, urarjev in drugih mojstrov, vendar se bojim, da bo to precej trd oreh za naš izvršni svet in SKG. Doba komandiranja z vrha je mimo, trg pa je včasih zelo krut in v Kamniku ugotavljamo, da takšnih, ki bi jih želeli, kljub različnim ugodnostim, ni.

Za vse to pa si velja prizadevati le, če si to krajani želijo. In dokler je tako napisano v planskih aktih in dokler tega ni nihče po zakoniti poti niti poskušal spremeniti, moram verjeti, da smo za razvoj turizma pripravljene žrtvovati tudi del svojega sedanjega spokojnega miru.

Kaj pa si jaz želim? Čisto in urejeno, zeleno in cvetoče mesto, polno kvalitetnih kulturnih prireditev. Z veliko oken in balkonov že vise rože in prepričan sem, da jih bo še več. Po odstranitvi divjega smetišča ob Poti na Poljane, se je ponovno spozabil le še en pacek in tja zavajal star boben. Torej, velja se truditi, zato pomagajte in bodite zraven!

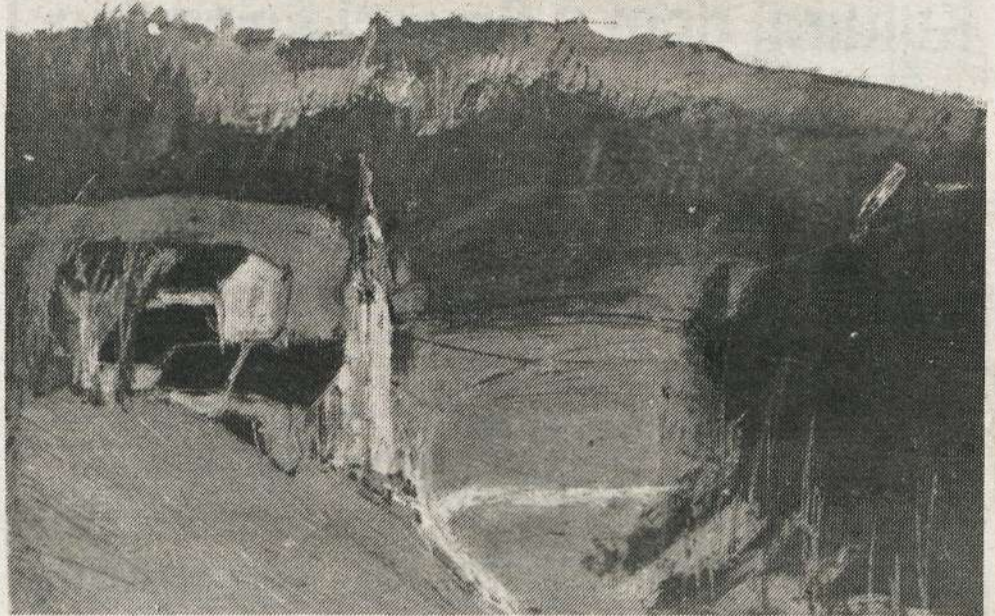
Maks Lavrinc
predsednik SO

Obvestilo

Obveščamo kmete, ki so pokojninsko-invalidsko zavarovani kot združeni kmetje v Kmetijski zadrugi Emona Domžale, da lahko v času od 1. 1. 1989 do 31. 3. 1989 spremenijo zavarovalni razred. Zavarovalni razred lahko spremenite na Koščevi 2, Domžale – v uradnih dnevih ponedeljek, sreda, petek od 7. do 14. ure.

Uspešno instruiram matematiko za osnovne in srednje šole.

Naslov v uredništvu.

Dušan Lipovec: Slovenska pokrajina, tempera, 1988

Dušan Lipovec razstavlja v Stolovem Interieru

Od petka, 27. januarja dalje je v Stolovem Interieru na Duplici na ogled slikarska razstava akademskega slikarja Dušana Lipovca iz Kamnika. Predstavljenih je okrog petdeset del manjšega formata akvareli, gvaši in tempere, ki so nastali v zadnjih dveh letih, predvsem v letu 1988. To so predvsem izseki iz krajine iz bližnje in daljne okolice v razponu od realističnih odslkav pejzaža, preko barvnih in kompozicijskih redukcij v sliki, pa vse do meje abstraktnega slikarstva.

Dušan Lipovec je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1977. Istega leta je bil na študijskem izpopolnjevanju v Kanadi (Montreal). Do sedaj je imel okrog petdeset samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na mnogih skupinskih doma in v tujini. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in likovno publicistiko, je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov, Slovenskega društva likovnih kritikov, je v svobodnem poklicu.

Osemnajstič – srečno

Malo je koncertov, ki bi vzbujali pri poslušalcih toliko zanimanja kot novoletni. Verjetno prav zaradi tradicije, saj je bil pretekli že osemnajsti po vrsti. Poslušalci so v ponedeljek, 26. decembra napolnili kamniško dvorano do zadnjega kotička.

Čeprav dvorana oziroma oder ni najbolj primeren za take nastope, je ob solidnem ozvočenju nudila poslušalcem prijeten prostor za vsakoletni novoletni simfonični koncert domažalsko – kamniškega orkestra, popestrnega s solisti, dekliskim tercetom in mešanima pevskima zboroma Cantemus iz Kamnika in »Svoboda« iz Mengša.

V novoletno vzdušje nas je popeljala uvertura Netopir Johanna Straussa. Brez del iz njegovega opusa si skoraj ne predstavljamo tovrstnih koncertov. Sicer je bila za amaterske glasbenike nekoličan trd oreh, ki pa so ga z veliko zavzetostjo le strli. Nekoliko lirično obarvani prvi del koncerta je še podčrtal povezovalc Tone Ftičar. Kljub obolenosti je s svojim izdelanim nastopom in kultiviranostjo glasu premagal težave prehlada in prijetno dopolnil novoletni spored.

Velika popestritev koncerta je bil tudi dekliski tercet (Mateja Arnez, Katarina Habe in Marija Pirnat); v prvem delu s tremi

skladbami Georga Gershwin, v drugem pa v finalu Mozartove Čarobne piščali, kjer je zvokost in zlitost glasov ter čistost intonacije prišla še posebej do izraza.

Poleg vokalnih solistov sta se predstavila tudi solista orkestra; klarinetist Zoran Potačan, sicer majhnim solističnim delom, ki ga je zaigral temperamentno in z veliko »swinga« (Gershwin) in koncertni mojster orkestra (že od ustanovitve dalje) Branka Bečaj. Slednja nam je s kultiviranim, lepim violinskim tonom izvedla Meditacijo iz opere Thais Judesa Massneta.

Prvi del sta zaključila ob orkestru še oba mešana zbor s popularnima zboroma iz oper Prodana nevesta (B. Smetana) in Carmen (G. Bizet).

Niž manj ni ogrel publike drugi del koncerta. Po uvodnem venčku valčkov iz operete Cigan baron Johanna Starauusa in finalnem delu Mozartove Čarobne piščali, sta se nam predstavila vokalna solista.

Norina Radovan je navdušila z bogastvom koloraturnega soprana v ariji Adele iz operete Netopir. Majhne ritmične netočnosti je docela zakrila svežina in polnost njenega glasu do najvišjih tonov. Tenorist Marjan Trček je zapel po uverturi iz Dežele

smehljaja arijo Tvoj sem iz dna srca Franza Lehajra. Prijetna barva njegovega liričnega tenorja je navdušila kamniško občinstvo, posebej ljubitelje operetne glasbe. Da na novoletnih koncertih ne bi izostalo delo iz slovenske glasbene zakladnice, je dirigent, oblikovalec programa in duša koncertov Tomaž Habe izbral odlomek iz spevoigre »Rokovnjači« Viktorja Parme. Solistki Norini Radovan sta se pridružila še oba zbor in temperamentno so družno zapeli: »kako bi duša ne drhtela, kako bi glas ne pel nam vnet.«

Da se koncert izteka, nas je opozorila tradicionalna Haydnova »Ura« (odlomek iz simfonije) in Verdijeva Napitnica z obema solistoma, zboroma »Cantemus« (zborovodja Janez Klobčar) in »Svoboda« Mengeš (zborovodja Matevž Gorišič) ter simfoničnim orkestrom Domžale – Kamnik.

Obisk in navdušenje poslušalcev v dvorani nam dokazuje, da je del take usmeritve dela Simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik na pravem mestu (saj včasih celo presega amatersko raven) in zasluži še nadaljnjo podporo organizatorjev Novoletnih koncertov. Zveze kulturnih organizacij občine Kamnik in Domžale.

T. H.

● Ob 90-letnici

Drobci iz zgodovine kamniškega Pihalnega orkestra

Pobude prizadevnih posameznikov, da bi kamniška godba spet organizirano zaživela, so se začele uresničevati leta 1972, ko je bila pri Glasbeni šoli Kamnik v okviru oddelka trobil in pihal ustanovljena godbena sekcija.

Začetki so bili skromni, kajti spet je bilo treba »orati ledino«, se znajti, improvizirati, pripraviti, predvsem pa imeti veliko potrpljenja. Pri tem je vsekakor potrebno poudariti naklonjenost in razumevanje vodstva šole ter veliko požrtvovalnost pedagogov, zlasti Egona Zafreda in Antona Mehleta; slednji je postal tudi kapelnik Godbene sekcije.

V novi godbi so bili skoraj izključno mladi, začetniki, brez tovrstnih izkušenj. Na povabilo nekdanjim starejšim članom, naj se jim pridružijo, so se resno odzvali le Johan Nogršek, Ciril Kranjec, Jože Bručan, Ernest Kvarčič, Rudi Vidic in Lado Ajtnik, v veliki organizacijski pomoč pa sta bila Božo Matičič in Franc Perčič.

Neurejen status novo ustanov-

ljene godbe, ki se je v relativno kratkem času štirih let prav presenetljivo okrepila, je seveda zahteval ustrezno organizacijsko rešitev. Do te je prišlo leta 1976, ko se je godba preimenovala v Pihalni orkester in postala samostojna sekcija DKD Solidarnost Kamnik.

V tem času je taktirko vodil Januš Rasiewicz, s sezono 1978/79 pa je to mesto prevzel Leander Pegan. Pod njegovim vodstvom je orkester doživel pravi razcvet, saj je Pegan ob kapelniskem opravljal tudi pedagoško delo za večje število učencev in dijakov, zlasti za tiste instrumente, ki jih v glasbeni šoli niso imeli v programu. Večina članov, ki so se v orkester vključevali na novo, je pri učitelju in dirigentu Peganu naredila prve glasbene korake, mnogi od njih pa so se kasneje vključili v redno šolanje na Glasbeni šoli.

Od leta 1978 je kamniški Pihalni orkester prisoten tako rekoč na vseh pomembnejših priredit-

vah najrazličnejših značajev, proslavah, paradah, spominskih slavnostih in srečanjih itd., v domači občini, vsako leto pa (je) pripravi(l) tudi vrsto samostojnih nastopov in koncertov. Ponovno je začel sodelovati z ostalimi godbami v regiji, na revijah, tekmovaljih in drugih srečanjih.

Ko je leta 1983 Leander Pegan zaradi boleznih moral prenehati z vodenjem orkestra, je to vlogo (spet) prevzel Ernest Kvarčič: bil je namreč že vrsto let namestnik kapelnika, že dotlej pa je večkrat zapolnjeval vrzeli, ki so se pojavljale ob menjavah strokovnih vodij.

V sezoni 1984/85 je ponovno prišlo do menjave, saj je vodstvo orkestra prevzel Emil Spruk, glasbenik, ki je tako rekoč izšel iz vrst tega ansambla. Po dobrem letu in pol, kolkor je opravljal to nalogo, je moral na odsluženje vojaškega roka in strokovni vodja je bil spet zamenjan: skoraj dve leti je bil na tem mestu Karel Leskovec iz Domžal. Menjav

v vodstvu pa s tem še ni bilo konec: v sezoni 1987/88 je dirigentsko taktirko Pihalnega orkestra DKD Solidarnost Kamnik prevzel dotedanji kapelnik Mengeške godbe Franc Lipičnik, sicer tudi ravnatelj kamniške glasbene šole.

Čeprav je ob devetdesetletni zgodovini za godbo dvanajst let kratka doba, je bilo v tem času njeno delovanje zelo pestro in razgibano. V svoje vrste je pritegnila veliko mladih članov, ki so sicer radi prihajali, žal pa tudi odhajali: ko so izpolnili zahteve za vstop v orkester (primerno obvladali instrument), so nekateri sodelovali le nekaj mesecev, drugi več let. Za mnoge je namreč pomenil začetek samostojne življenjske poti vsaj začasno prekinitve sodelovanja v orkestru, zato je bil od njegovega ponovnega začetja sem osip članstva izredno velik: danes namreč število aktivnih orkestraštev predstavlja komaj tretjino vseh, ki so bili od leta 1972 usposobljeni kot godbeniki.

Žal pa so vrzeli nastajale tudi zato, ker se je v tem času nekaterim iztekla življenjska pot. Z žalnimi skladbami so se člani orkestra tako poslovili od kolegov, vzornikov, učiteljev, prijateljev in sodelavcev Jožeta Bručana, Cirila Kranjca, Mirana Močnika in Leandra Pegana: spošljivo in hvaležno se jih še vedno radi spominjajo.

Oblikovanje identitete mladega orkestra so spremljale raznovrstne težave, ki sicer niso bile nič novega, a zato ne nepomembne. Poleg pogostega menjavanja strokovnih vodij so dejavnost zavirali tudi problemi z instrumenti in opremo, pa z informirani, poseben problem so bili prostori za vaje in druge potrebe orkestra... Glasbena šola, kjer je orkester več kot deset let užival gostoljubje, se je zaradi prostorskih problemov sama znašla v velikih težavah, tako da je bila nujna selitev orkestra pod drugo streho. Toda kam? Ponujalo se je nekaj rešitev, vendar so bile vse samočasne, no-

bena od njih pa popolnoma ustrežna.

Vsak korak, ki je pomenil izboljšanje delovnih pogojev, je prinesel veliko veselja in rodil nove moči za delo: uspeh je bil vsak nakup ali zgolj že usposobitev instrumentov, dopolnitev garderobe, največ v tem smislu pa je pomenila preselitev orkestra v prenovljene podstrešne prostore stavbe Veronika v Japljevi ulici v središču Kamnika. To je res zgodovinski dosežek, kajti poleg prostora za vaje in shranjevanje instrumentov je orkestru na voljo tudi prostor za garderobo in notni arhiv.

Naključje je nanese, da je kamniški Pihalni orkester v okviru matičnega društva DKD Solidarnost lastne prostore dobil prav ob jubileju, devetdesetletnici: to ni le uresničitev dolgoletne želje, temveč izpolnitev prepotrebne pogoja za uspešno delo nasploh.

T. Ftičar
(se nadaljuje)

Kar nekaj domačih specialitet je bilo na mizah ob otvoritvi (potica, krofi, klobase, šunka, vino, drobno pecivo itd.). Tudi svoje tri otroke sta pritegnila k fotografiranju, saj v prihodnosti računata tudi nanje. (Foto: DRAGAN MEJAC).

Kmečki turizem v Tunjicah

Anica in Janez Kosirnik sta na svoji kmetiji, v Tunjicah 40, ob kros progi, zadnji dan starega leta odprla vrata kmečkemu turizmu. Šestindvajsetletna Anica je opravila kuharsko-gospodinjski tečaj v Repnjah. Tam je pridobila veliko znanja, ki ji bo koristilo pri delu z gosti. Triinšestdesletni Janez se kar sam priučuje in vidi se, kako je že več štredbe. Sta mlada kmečka delavca in se vseskozi ukvarjata le z kmetovanjem. Njuna kmetija obsega 11 ha obdelovalne zemlje in 11 ha gozda. Do sedaj sta pridobivala prihodek v glavnem iz gozda, nekaj pa od živinoreje.

Njuna velika želja — ob uspešnem kmetovanjem voditi tudi kmečki turizem — se jima je uresničila. Zaenkrat gostom nudita poleg okusne domače hrane in dobre domače kapljice iz okolice Ajdovščine, dve sobi v zgornjem delu obnovljene hiše. Za hišo je vidna začeta gradnja objekta, v katerem bodo v spodnjih prostorih garaže za kmetijske stroje, nad njimi velika večnamenska dvorana za večje skupine gostov (zaključne družbe, sestanki, ohceti, obletnice ipd.), v zgornjih prostorih pa štiri sobe za goste.

Upata, da bosta v prihodnje naletela na več razumevanja in pomoči s strani Hranilno kreditne službe Domžale-Kamnik, saj tega do sedaj ni bilo čutiti. Odpravili so ju z odgovorom, da za turizem pač nimajo denarja. Z lastnim delom in sredstvi se prepočasi napreduje. A kljub temu so rezultati pridnosti in napredka pri Kosirnikovih dobro vidni, saj sta zakonca poleg obnove hiše, pričete gradnje novega objekta, postavila tudi nov hlev. Še veliko načrtov in zagnanosti je v mladima.

Tudi na jahalnega konja sta pomislila in ga nameravata kupiti, čim bo denar zanj. Gostom bi rada ponudila jahalne užitke v prekrasni tunjiški okolici.

Otvoritev kmečkega turizma sta zaupala predsedniku sveta kranjske skupnosti Tunjice, Ivanu Nograšku. Z nekaj spodbudnimi besedami je pozdravil lastnika in ostale prisotne, prerezal vrvico in stanovanjsko hišo prepustil namenu.

VERA MEJAC

Dedek Mraz na COŠ 27. julij

Kmečki otroci iz Tuhinjske doline so bili za to novo leto prvi obdarjeni od dedka Mraza. V dvorani Kulturnega doma na Lazah se je 26. decembra popoldne zbralo 85 otrok. Prikazali so jim risanke, otroci iz Tuhinja so zaigrali kratko igrico in nato jim je dedek Mraz razdelil darila.

Odbor Slovenske kmečke zveze iz tuhinjske doline se zahvaljuje GG Ljubljana, TOK Kamnik, KZ Emona Domžale, Hranilno kreditni službi Emona in Skupščini občine Kamnik za denarno pomoč.

Odbor SKZ Tuhinjska dolina

Koncert iz naših krajev

Z gotovostjo lahko trdimo, da je Turistično društvo Kamniška Bistrica s svojo dejavnostjo pragnilo mrtvilo, ki je do nedavna prevladovalo v Stranjah in okolici. Že s svojo decembrsko prireditvijo Turizem nas bogati so napovedali marsikaj zanimivega, sedaj so to začeli izpolnjevati.

V soboto, 14. januarja, so skupaj z RTV Ljubljana v telovadnici Osnovne šole Kamniškega bataljona v Stranjah priredili koncert iz naših krajev. Na tej prireditvi, ki jo bo v posnetku predvajal tudi ljubljanski Radio, so pred (nabito polno telovadnico) več kot petsto gledalci nastopili domači Ansambel Krt, Ansambel Nika Zajca s pevcema Majdo Korosec in Borisom Kopitarjem, humorist Marjan Roblek-Matevž in Mešan, pevski zbor France Gačnik iz Stranj. Oddajo je vodil in povezoval Jože Logar, ki je v eno in polurnem programu predstavil kraj, njegove značilnosti in znamenitosti ter seveda tudi osebe in skupine, ki so in še kraju dodajajo svoj pečat. Tako sta bila posebnost pozornosti deležna oba »domača« predstavnika, ansambel Krt in Mešani pevski zbor France Gačnik. Oba sta s svojim

uspešnim nastopom pri občinstvu požela dolg in navdušen aplavz, ki dokazuje njuno priljubljenost.

Prireditve je v celoti uspela in zato naj na koncu zapišem ugotovitev enega izmed gledalcev, ki je po koncu navdušen zapuščal prireditveni prostor in vzkliknil: »Krasno! Sem v Stranje pa še pridem!« Pridite tudi vi in ne bo vam žal! JANEZ BALANTIČ

OSMEGA FEBRUARJA NA TITOV TRG!

Ob kulturnem prazniku bodo številne prireditve. Take in drugačne. Zakaj se ne bi mi vsi, ki nam ta praznik nekaj pomeni, zbrali na neformalnem srečanju. Recimo, da se dobimo v sredo, 8. februarja, ob 16. uri na Titovem trgu v Kamniku. Skupaj bi lahko zapeli, morda bi kdo povedal kakšno misel, pesem. Gotovo znamo tudi v našem mestu pokazati, da nam nekatere kulturne vrednote niso tuje. Pridružite se nam!

Franc Pestotnik

Gostovanje Lekovega zbora

V petek, 13. januarja, so se nam v dvorani nad Veroniko predstavili pevci Komornega moškega zbora Lek iz Mengša. Zbor, ki ga vodi Janez Močnik, je lani praznoval 10-letnico delovanja in to je pevce vodilo, da so se predstavili širšemu občinstvu v Kamniku.

Kamničanom je zbor precej neznan, vendar lahko trdimo, da je od negotovih začetkov pred enajstimi leti pa do danes opravil precejšnjo pot, ki je za zbor vsekakor neizogibna. V začetku je zbor, ki je nastal v okviru tovarne, združeval predvsem zaposlene v Leku, danes pa v njem prepevajo pevci iz Mengša, Preserij, pa tudi iz Kamnika, kar je vsekakor potrditev, da se je zbor odprl zunanemu pevskemu kadru in s tem večji kakovosti zbora.

Zbor se nam je v prvem delu koncerta predstavil s Trubarjevim Ta prvim psalmom, Eno molitovo soper Turke Jurija Dalmatina in Gallusovim O vos omnes. Zatem sta sledili dve skladbi Miroslava Vilharja Na jezeru in Mlatič, Vavknovi Mlin in Soldaška ter Kranjski fantje in Godec pod lipo Jurija Fleišmana, ki sta zaključili prvi del koncerta.

Po kratkem odmoru je zbor nastopil z drugim delom programa. Slišali smo Vrabčevo Oj, bo-

Komorni moški zbor Lek z dirigentom Janezom Močnikom in gostjo večera

žime, dve pesmi Karola Pahorja Pri nas pa ohcet imamo in Pa se sliš. Potrkani ples Josipa Pavčiča in Po gorah grmi, ki jo je priredil Janez Močnik sta nadaljevali program, ki so ga zaključile Jamniška skladateljica Egija Gašperšiča in pesmi Zorka Prelovca Lepa

Ptica in Ženka mi v goste gre. Seveda tudi brez dodatkov ni šlo, saj je bilo občinstvo navdušeno nad prisrčno izbranim programom, dobrim petjem ter prijetno glasovno popestritvijo obeh gostij, Urške Pavli in Bernarde Cerar.

Pod vse skupaj lahko na koncu napišemo še to, da je za nami ena najboljših prireditve, ki bo vsem prisotnim ostala v spominu do naslednjega — upajmo da čimprejnjega — gostovanja Komornega moškega zbora Lek v Kamniku. JANEZ BALANTIČ

Podelitev turističnega nageljna

Leto je prišlo naokoli in novinarji RTV Ljubljana so v Slovinski kleti pripravili tradicionalno podelitev turističnih nageljnov in bodečih než. Tja so bili povabljeni turistični delavci iz vse Slovenije, med njimi tudi turistični krožek O. Š. Frana Albrehta iz Kamnika. Mentorica krožka Hermina Šinkovec je bila presrečna, hkrati pa razburjena, saj je vedela, da je pred veliko preizkušnjo in da se bodo začele nove in težje naloge turističnega krožka.

Mrzlega, meglene jutra smo se trije učenci z mentorico z vlakom odpeljali v mogočno Ljubljano, ne da bi vedeli, kaj nas čaka. Toda naša vesela družina se ni dala ugnati skrbeh. Dobra volja nas je spremljala od odhoda do vrnitve.

V Ljubljani smo dolgo tavalili po mestu, ulicah in trgih. Nekaj korakov pred nami se je odpirala ozka ulica, v kateri je stala tako zaželena vinska klet Slovin.

Previdno smo se spuščali po stopnicah navzdol do kleti. Pred vstopom smo se še posebno uredili, saj so nas pričakovali sami imenitni gostitelji: novinarja Drago Bulc in Ljerka Bizilj, Tomaž Terček in predsednica akcije

»Podelitev turističnih nageljnov in bodečih než« Danica Zorko. V živo so novinarji in ostale znane osebe čisto drugačni kot pred televizijsko kamero. Ampak poklic novinarja je izredno težak. Predstave in prireditve so po vsem svetu, vrstijo se vojne in nesreče po vsem planetu. Najmanjši dogodek jim mora biti znan, o vsem morajo neposredno poročati vsem prebivalcem sveta. Trenutek za trenutkom morajo paziti na besede, ki jih izgovarjajo, pripravljeno morajo biti na kritiko in pohvalo.

Tokrat jim je bila zadana naloga, da najbolj uspešnim turističnim delavcem podelijo dehteče turistične nageljne, neuspešnim pa naj bi pripeli Bodeče neže za spodbudo, naj se podvzajajo in turizem bolj resno vzamejo v roke. Nestrpnost med nami je vedno bolj rasla, dokler se podelitev ni začela.

Sreča nikoli ne zna v pravem trenutku zapustiti prijatelja, ki jo zna izrabljati in ceniti. Nadvse smo si želeli dehtečega nageljna in dobili smo ga. Presrečni smo si čestitali in nasmejanih obrazov smo bili vse do konca prireditve. Nekateri smo imeli več sreče, drugi manj. Od 800 slovenskih

šol smo le mi dobili turistični nagelj.

Ob koncu smo bili prisrčno vabljeni na pojedino, ki nam je izredno teknila. Miza je bila obložena z dobrotami, ki so jih gostje veselo nosili v usta. Ob mizi je bila dolga lesena klop, ki so ji sledile kamnite stene z obokanim stropom, prostor pa je krasilo cvetje in zlate medalje za najbolj kakovostno vino kleti Slovin. V sosednjih prostorih so vinski sodi, v katerih je vino najbolj slovenskih proizvajalcev vin. Ni manjkalo prijetnega vzdušja, ne dobre pijače in jedalnice ter prijaznih natakarič.

Veseli vrvež v kleti Slovin so pridno snemali snemalci RTV Ljubljana. Tega dne sem veliko doživela, videla in spoznala. Lep dogodek se mi je za vedno vtisnil v spomin.

Vlak nas je pripeljal v Kamnik s turističnim nageljnem v naročju, a mi upamo, da je to šele začetek.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo razumevajočemu ravnatelju naše šole Antonu Kamninu za vso pomoč in podporo pri našem delu.

Helena Omerzu, 6.c
Turistični krožek
OŠ Frana Albrehta

● Črna kronika

Križa v prometu sledi krizi v...

Če vemo, da se je v decembru zgodilo 32 prometnih nezgod in da je kar petnajstim botrovalo prekomerno pitje alkohola, je prav, da navedemo nekaj statističnih podatkov o tem problemu. Podatki za leto 1986 kažejo, da so posledice, ki so jih povzročili v Sloveniji alkoholizirani storilci, hude, saj je bilo v času storitve kaznivega dejanja več kot 11 odstotkov storilcev alkoholiziranih. Zanimivo je, da je alkohol še posebej prisoten pri KD z izraženo agresivnostjo (kar 50% primerov).

Prometne nezgode je zakrivilo 16 odstotkov alkoholiziranih voznikov, kar pomeni, da je na naših cestah zaradi alkohola v letu 1986 umrlo 71 ljudi, poškodovanih pa je bilo 1291. Med mrtvimi je bilo 27 odstotkov povzročiteljev, med poškodovanimi pa 41 odstotkov, kar kaže, da vinjenosti vozniki bolj kot svoje ogrožajo življenje drugih udeležencev v cestnem prometu.

Najbolj številne posledice prekomernega uživanja alkohola se kažejo pri kršiteljih javnega reda in miru. Kar 63 odstotkov vseh prekrškov je bilo storjenih zaradi »alkoholnega poguma«. Ti dogodki, če jih lahko tako imenujemo, so geografsko razdeljeni po Sloveniji, s tem, da jih je največ v vzhodnem delu republike. Ta podatek kaže, da je uživanje alkoholnih pijač pogojeno s sociodemografskimi in družbenoekonomskimi značilnostmi razvoja posameznih območij.

Kako pa Kamničani stojimo na teh negativnih lestvicah? Po številu osumljencev pod vplivom alkohola sodimo skoraj na »stopničke za zmagovalce«, saj ima poleg naše le še šest občin nadpovprečen koeficient (Gornja Radgona, Ravne, Velenje, Šentjur, Sevnica, Trebnje).

Pri vseh ostalih kršitvah pa naši alkoholizirani kršitelji držijo nekakšno sredino lestvice, celo bolj proti vrhu, tako da se jim rezultatov svojega pijančevanja »res ni treba sramovati«. Kaj pa ostalim?

Pred rubriko o prometnih nezgodah bom zapisal žalostno — smešni prometni dogodek, ki ga je miličnik obravnaval 16. januarja. (Ime osumljenca je izmišljeno, dogodek in dialog pa resnična.)

Vsi zavedni Kamničani dobro poznajo gostinske lokale, torej nam tudi Mitnica in enosmerni cesta od nje proti Metaliki nista neznanca. Še posebej dobro jo poznajo miličniki zaradi nešteti primerov nepravilnega parkiranja.

Feliks, ki je v nočnem času zavl od Metalke navzgor proti Mitnici, v zaprti smer, pa s tem problemom niti približno ni bil seznanjen. Njegov traktor je veselo ropotal, dokler ga niso zmotili razburjeni klici; te je utišal šele prihod miličnikov, ki so komaj zavestnega Feliksa vzeli s seboj na postajo.

Na postaji milice se je Feliks spet vrnil dar govora in miličnik je sklenil razjasniti situacijo: »Feliks, ali nisi videl parkiranih avtomobilov, da si se kar po vrsti zaletaval vanje?« »Ampak to... tovariš miličnik, oni so se zaleteli vame!« »Oni so bili parkirani, ti pa nisi nič videl, ker nisi imel prižganih luči, torej si ti kriv!« »Lu... uči mi pa sploh ne svetijo, mi me... mehanik nič ne popravi.« Po tem, drugem minusu, jih je Feliks kar hitro dobil še nekaj. Miličnik: »Kaj pa izpit, ga imaš, če ti že luči ne svetijo?«

»Ne, ga tudi nikoli ni... ni isem imel.« Miličnik: »Pokaži mi prometno dovoljenje za traktor!« Feliks: »???« Miličnik: »Uf tovariš, ta nezgoda te bo pa drago stala. Ali ti na traktorju sploh še kaj deluje, razen motorja, mogoče zavorne luči?« Feliks: »Tudi tece ne deee... elajo najbolj;... a ve... a veste, da ste vi ze... zelo podobni Otu Pe... Pestnerju?« Po tem, kar malce romantičnem poklonu, je moral Feliks hitro na preskus alkoholiziranosti. Feliks je po svojih trenutnih sposobnostih med postopkom marljivo sodeloval, brez vsakršnega upiranja: Zato mu zaželimo, da sodnik za prekrške ne bo prestrog in da bo Feliks poslej upošteval rek, da gre le osel dvakrat na led, in z neregistriranim, delno voznim traktorjem ne bo več silil v mesto in izigral »nočne fanta!«

Prometne nezgode — 32

Za vseh 32 nezgod smo poiskali razloge ali vzroke, in ugotovili, da je bila vinjenost kriva v 15 primerih, prehitra vožnja v 11 primerih, spolzka cesta v 10 primerih, izsiljevanje prednosti v 5 primerih in prekratka varnostna razdalja v 4 primerih. Vsota teh vzrokov je večja od števila 32 zato, ker je lahko pri eni nezgodi prisotna tako vinjenost kot neprimerna hitrost itd.

— Če je že poudarek te kronike protialkoholni, naj bo še prvi primer v tem slogu. Francišek J. iz Kamnika je po raznih avanturkah sedel za volan, namesto da bi usmeril svoje noge v zeleno smer, in se zapeljal proti Podgorju. Daleč ni prišel, saj je v bližini gostilne Pri Slavki zapeljal na rob vozišča, v otroka Blaža, ki ga je zaradi moči udarca vrglo na travnati, občestni pas, kjer je obležal z zlomljenimi nogami in pretresom možganov. Franciška so ovadili, še prej pa ga zaradi opazne vinjenosti preverili z alkoketom in mu odvzeli kri in urin.

— Matjaž K. iz Kamnika je prijavil nezgodo na Titovem trgu. Menda je upravljal svoje vozilo iz Maistrove ulice proti Samčevemu prehodu, ko mu je nenadoma »pot prečkalo« svetilčno korito, last Komunalnega podjetja. Matjaž se je s polno hitsotjo zaletel vanj, ga razbil, prav tako pa tudi svoj avtomobil. Ker ni bil telesno poškodovan, so ga miličniki na

licu mesta testirali in po lepo zeleni barvi testnega pripomočka ugotovili, da je fant opazno vinjen. S prijavo so nadaljnje delo prepustili sodniku za prekrške in operativcem Komunlanega podjetja.

— Lepo pregledna, hitra cesta od Duplice proti Kamniku je speljala že marsikatero voznika, da je preveč pritisnil na plin in pozabil na omejitve, ki znaša 50 km/h. Podobno se je zgodilo tudi Luciji S. iz Duplice, ki je v bližini gostilne Bevc spregledala zaznamovan in razsvetljen prehod za pešce in na njem dva otroka, ki sta prečkala cesto. Z vozilom ju je zadela, da ju je odbilo na nasprotni vozni pas, na katerem pa k sreči ni bilo drugih vozil. Obe deklici so odpeljali na UKC, pretreseno povzročiteljico pa prijavili. Še enkrat se sprašujemo — je bilo potrebno?

— Znani motociklistični dirkač iz Trzina, S. H. je prišel povedat, da se je s svojim opel kadetom ob 18. uri in 55 minut peljal po kamniški obvoznici proti Duplici. V semaforiziranem križišču pri Šolski ulici pamu je z desne strani izsilil prednost neznan dirkač, ki naj bi pridirkal skozi rdečo luč. Silvo mu ni bilo kos, saj ga je neznanec s svojim opel asconcoupe zadel in »špricnil« naprej. Miličniki so klobuč kaj hitro odmotali, se zapeljali v Tuhinj in nekaj minut po 21. uri že odkrili poškodovan avtomobil pred hišo povzročitelja. Pogovora in postopka z Alojzom S. pa ni bilo moč izvesti, saj je menda ob 19. uri in 10 minut pripeljal domov tako... (cenzura), da bi bil pogovor z njim povsem nemogoč, tudi če bi ga lahko zbudili. Pa drugič, so dejali »može v modrem« in se razmišljajo, kako mu je uspelo priti tako daleč v takšnem stanju v petnajstih minutah, odpeljali.

Kazniva dejanja — 26

Skoraj ne mine mesec, da se v Kamniku ne bi zgodilo nekaj, kar nas vedno znova preseneti. Tokrat je bilo to razbijanje stekel na avtomobilih, stanovanjskih hišah, vrtcih, trgovinah itd. Zabeležili smo kar 10 podobnih primerov, ki sami po sebi razlagajo človeško zlobo in nevoščljivost, podobno kot namerna poškodovanje vozil. Saj poznamo tisto; če jaz nimam, zakaj bi imel ti!

— Lastnik gostinskega lokala Hram iz Volčjega potoka je prijavil vlomno tatvino, po kateri je bil »revnejši« za pet litrov žganih pijač. Kot kaže je bil vlomilec »notorični alkoholik«, saj se vrednejših stvari, kot so vrtalni stroji, glasbeni in gostinski aparati, ni dotaknil. Če torej malce posplošim primer, lahko zapišem ugotovitev, da uživata oba; eden v alkoholni omami, drugi ob zvokih svojih aparatov.

— Česti poskusi protipravnega pridobivanja premoženja niso več nobena redkost, zato se ne smemo čuditi primeru, ko so miličniki sredi mekinjskega drevereda ustavili voznika Pavla K. in

Franca Č., oba iz Mozirja, ki sta na vozilih prevažala rezan les, seveda brez dokumentacije. Med postopkom je bilo ugotovljeno, da sta les nameravala odpeljati v Sisak. Prišla pa sta le do Kamnika, od koder so ju vrnili miličnikom »z one strani Črničva.«

— Ali se kdo vpraša, zakaj toliko žaganja in prodaje lesa na črno? Sicer pa ni problem le v lesu...

— Da smo Kamničani športniki od glave do pete sploh ni dvomiti in tako nam tudi razne vrste rekreacije niso tuje. Ena od njih je tudi prevračanje »avtomobilske pločevine« na bok. V Komendski Dobravi je spet fičko izgubil »asfalt izpod koles«, saj so ga ogorčeni neznanci prevrnili, ker je bil parkiran na zeleni površini. Metoda najbrž ni najbolj pravilna, zaleže pa le, če seveda vzrok za lumparijo ni bil spet »brat« alkohol.

— Alojz K. iz Tunjic je na milici podal zapisnik o tatvini šestih cevi za centralno kurjavo. Zanimivost primera ni v tatvini, ampak v dejstvu, da so cevi, vredne okoli 200.000 dinarjev, izginile verjetno že maja ali pa morda junija, julija, avgusta, septembra, oktobra, novembra ali pa celo decembra. Ni jih pač! Če upoštevamo »bogate« podatke, ki jih je dal prijavitelj, bo storilec odkrit, kot bi mignil!

Javni red in mir-35

Tudi v decembru bi že po opisih kršitev javnega reda in miru lahko ugotovili, da je to zadnji mesec pred novim letom. In ker Slovenci nismo polovičarji, je treba proslavljati ves mesec. Naj se ve, kdo je kdo! Temu načelu primerno je tudi število kršitev, ki bi bilo vsaj še trikrat večje, če bi se vse tovrstne nepravilnosti prijavljale.

— Med rednim »patruljiranjem« je miličnike pot zanesla do tovarne KIK, kjer so najprej opazili nekaj izruvanih kolov, ki označujejo višino snežnih nanosov. Le malce naprej pa so zalotili še tri »falote«, ki so ugotavljali, kdo je bolj podoben Petru Klepcu? Če poznamo njegovo zgodbo in če vemo, da je pravico poiskal sam, s svojimi rokami, je njihovo dejanje še nekako moč opravičiti! Drugače pa dvomim, da so danes najboljši časi za iskanje pravice.

— Tudi lastnik lokala Pod gradom je moral zavrteti številko 92. Povedal je, da se nek užaljeni gost nesposobno vede. Šačir P. se je res malce nenavadno obnašal, saj je kljub »polnemu tanku« zahteval še »goriva«. Po zavrnitvi je ostale goste začel izzivati k pretepu in ker na »mino ni naletel«, je Janezu Z. z mize vzel pivo in ga polil po njem. Če bi ga spil, bi mu še odpustil, tako pa...

— Prevzeli so ga miličniki. — »Bele miške, majcene, so edina stvar, ki imam jo še, vse

ostalo je že šlo, za ognjeno vodo...«

Spoznavanje prometa v Ljubljani

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SO Kamnik organizira 20. februarja pod pokroviteljstvom Združenja šoferjev in avtomehaničev Jugoslavije pri DO Kompas v okviru akcije »MINUS 10%« ogled prometne ureditve mesta Ljubljane za vse učence nižjih razredov osnovnih šol občine Kamnik.

Pokrovitelj bo za našo in domačo občino brezplačno dal 30 avtobusov, ki bodo učence popeljali izpred področne osnovne šole v Ljubljano in nazaj.

Učence bodo spremljali mentorji za prometno vzgojo v osnovnih šolah in miličniki prometniki postaje Prometne milice Ljubljana mesto. Učenci bodo s te poti pripravili spise in jih posredovali Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SO Kamnik. Šola, katere spis bo izbran kot najboljši bo nagrajena z brezplačnim avtobusnim prevozom na končni šolski izlet.

VERA MEJAČ

Kuharja in natakarico sprejme PICERIJA v Kamniku (na Žalah).

Tel. 551-490.

MATIC ROMŠAK

Komunalno podjetje Kamnik, Cankarjeva 11

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. opravljanje plansko-analitskih del

Pogoji:
— visoka ali višja izobrazba ekonomske smeri
— 2 leti del. izkušenj

2. opravljanje del s področja varstva pri delu

Pogoji:
— varnostni inženir
— 2 leti del. izkušenj

3. opravljanje najenostavnejših komunalnih del

Pogoj: NK delavec

4. opravljanje del v skladišču

Pogoji:
— končana osn. šola
— 1 leto del. izkušenj

5. opravljanje sprevodniških in strežniških del na žičnici

Pogoji:
— končana poklicna šola kovinarske smeri
— 6 mesecev del. izkušenj
— del. razm. se sklone za določen čas

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas, razen pod točko 5. Prijave z dokazili pošljite v roku 8 dni na gornji naslov.

OBVESTILO

Skladno z določbami Samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic vam s 30. 4. 1989 oz. za delno nadomestitev stanarine z 31. 3. 1989 potečejo pravice socialnovarstvenih pomoči, ki jih prejimate. Če želite pomoč prejemati še vnaprej, moramo opraviti preizkus o nadaljnji upravičenosti do pomoči. ZATO VAS PROSIMO, DA DO 28. 2. 1989 VLOŽITE ZAHTEVEK ZA UVELJAVLJANJE SOCIALNOVARSTVENIH PRAVIC IN SICER ZA:

1. DELNO NADOMESTITEV STANARINE
2. DRUŽBENO DENARNO POMOČ OTROKOM
3. OPROSTITVEV PLAČILA PARTICIPACIJE V ZDRAVSTVU

na obrazcu SPN-2 vsi tisti, ki ste že dosedaj prejeli katero od zgoraj navedeno pomoči. Tisti, ki v letu 1989 prvič vlagajo zahteve, pa na obrazcu SPN-1.

Vsi zaposleni dajo v delovni organizaciji obrazec potrditi z dohodki, prejetimi v letu 1988 in ga vložijo pri Centru za socialno delo Kamnik, Titov trg 9. Obrazce je potrebno izpolniti natančno po navodilu.

Vsem, ki do navedenega datuma ne bodo vložili zahtevka, preneha pravica do pomoči s 1. 4. oz. 1. 5. 1989.

Prosilci za delno nadomestitev stanarine morajo na obrazcu dati izjavi glede lastništva osebnega avtomobila.

CENTER ZA SOCIALNO DELO KAMNIK

AVTO-MOTO DRUŠTVO KAMNIK vabi

svoje člane na REDNI OBČNI ZBOR v soboto, 11. februarja 1989, ob 19.30 v prostorih Kina Dom, Kamnik.

Po končanem občnem zboru bo zabava. Vljudno vabljeni

Izvršni odbor AMD Kamnik

INTEGRAL LJUBLJANSKI POTNIŠKI PROMET

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

ČISTILKA VOZIL

Pogoji: osnovna šola, stanovanje v Kamniku ali bližnji okolici, starost najmanj 18 let

Delo se sklone za določen čas — nadomeščanje delavke za čas porodniškega dopusta — s polnim delovnim časom in poskusnim delom 1 meseca.

Pisne ponudbe pošljite v 8 dneh na naslov: Integral, DO LPP, 61000 Ljubljana, Celovška 166, kadrovska služba.

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi našega dragega moža, očeta in ata

FRANCA KLEMENA

iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in dobrim sosedom za vso pomoč, ki ste jo izkazali ob težkih trenutkih slovesa. Hvala DO ETA Kamnik in Mengeš, DPO, ZB, ZK, Krajevni skupnosti Mengeš, DO Mlinostroj, Svilanit, Avtoservis, mengeški godbi in pevcem, Uredništvu Kamniškega občana in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za poslovilne besede, izrečeno sožalje in darovano cvetje.

Vsi njegovi

Tiho, kakor je živela, je v 82. letu starosti za vedno odšla od nas naša draga mama, babica, prababica in teta

ANTONIJA POTOČNIK

iz Stahovice 11

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo gospodu župniku za lepo opravljeno zadnje slovo in izbrane besede slovesa, s katerimi je osvetlil njeno življenjsko pot. Prav tako hvala govornikom, predsedniku KO ZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič Francu Uršiču in predstavniku Društva upokojencev Kamnik Antonu Modicu za ganljive poslovilne besede, pevcem za občuteno zapete pesmi, praporščakom za zadnji pozdrav in sosedu Nadi Senčar in Angelci Golob za hitro pomoč. Hvala vsem, ki ste našo mamo spoštovali in jo imeli radi, nam ob njenem slovesu izrekli sožalje, ji podarili cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

Stahovica, Stranje, Mekinje, Gora pri Komendi, Županje njive, januar 1989

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, ker ne veste, kako trpel sem, le večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

Ob bolečem in preranem slovesu našega ljubega moža, očca, brata in strica

FRANCA SLAPNIKA

iz Šmarce, Radomeljska 12

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje, pokojniku podarili cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Zahvala tudi vsem, ki ste namesto cvetja darovali ali nudili pomoč v drugačni obliki. Zahvaljujemo se TP Kočna Kamnik in njegovim sodelavkam iz PE Market Šmarca, mojim sodelavcem in DO Stol za denarno in drugo pomoč, pevcem za občuteno zapete pesmi, obema govornikom za tople besede slovesa, gospodom župnikom za opravljeni obred, praporščakom in gasilskim društvom za spremljanje na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo Rezki in Ivanu Tonin, ki sta nam v najtežjih trenutkih vedno stala ob strani in nam nesebično pomagala. Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Za njim žalujejo: žena Tončka, hčeri Marija in Irena, bratje in sestre z družinami

Januar 1989

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mami, babice, prababice, sestre in tetke

MARIJE GRADIŠEK-MARIČKE

iz Zg. Stranj 9/d

se iskreno zahvaljujemo zdravnikom in sestram Kliničnega centra v Ljubljani za zdravniško pomoč in nego, vsem sorodnikom, prijateljem, planincem, gorskim reševalcem in sosedom, še zlasti Plutovi in Pavliničevi, za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in dar za druge namene ter tako številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej hvala gospodu kanoniku Golobu za ganljive besede slovesa in vsem ostalim govornikom, ki ste z izbranimi besedami orisali mamino življenjsko pot: predstavnici planincev, predsedniku PD Kamnik tov. Rajhu, predstavniku PD Ljubljana matica, predsedniku KO ZZB NOV Kamniška Bistrica-Godič tov. Uršiču, predstavniku Društva upokojencev Kamnik tov. Modicu, predvsem pa akademskemu kiparju, alpinistu in himalajcu Marjanu Keršiču-Belaču. Prisrčna hvala pevcem za ganljivo petje in gospodom župnikom za tako lepo opravljeno zadnje slovo.

Žalujoči: vsi njeni

Stranje, Moste, Stahovica, januarja 1989

POROKE

- JURŠIČ Iztok, delavec iz Duplice in POŽEK Bojana, prodajalka iz Šmarce

- VRHOVNIK Martin, električar iz Vrhovja pri Kranju in SMOLNIKAR Ksenja, kemijski tehnik iz Zduše

ROJSTVA

- BERLIC Katarina, Češnjice v Tuhinju 8

Prodajna iskra črno-beli TV - 32 cm, star 3 leta. Cena 50 SM. Jarc, Streliška 4.

»Letvica«

Stanislava KENDA
61240 Kamnik
Kidričeva 18 a

V »LETVICI« VAM BOMO POMAGALI IZBRATI USTREZEN OKVIR IN PO NAJBOLJŠIH MOČEH UOKVIRILI SLIKE, GRAFIKE, GOBELINE...

OGLASITE SE LAHKO VSAK DELAVNIK OD 16.30 DO 19.30 V KAMNIKU, KIDRIČEVA 18-a (dvorišče).

ZAHVALA

Po težki boleznini nas je mnogo prekmalu zapustil naš dragi

JOŽE LEVSTEK

iz Godiča 29

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in njegovim sodelavcem IBM Titan za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in dar za druge namene ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej toplo pa se zahvaljujemo sosedu in njegovemu sodelavcu Stanetu Balantiču iz Titana za obiske in moralno pomoč našemu Jožetu ter za lepe besede slovesa. Prav tako hvala sosedu Mileni, g. župniku iz Stranj in strajnskim pevcem za občuteno zapete pesmi.

Žalujoči: vsi njegovi

Godič, Ljubljana, Dvorska vas, Švica, januarja 1989

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

JAKOBA BRNOTA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in delovnim organizacijam za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje, sosedom za nesebično pomoč, v težkih trenutkih, doktorju Dopliharju za dolgoletno zdravniško pomoč, DO Titan in Društvu upokojencev Kamnik za izbrane poslovilne besede. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in vsem, ki ste ga spremljali na zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

Palovče, Količevo, Tunjice, januar 1989

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža in očeta

ANTONA DRAŠLERJA

s Križa

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, njegovim nekdanjim sodelavcem iz DE Drnovo in našim sodelavcem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se govornikom iz DO Agroemona, tovarišu Francu Peterlinu, družbenopolitičnim organizacijam, tovarišu Tonetu Ogorevcu in GD Križ, tovarišu Ivanu Hladetu za poslovilne besede, gasilcem, pevcem in godbenikom.

Žalujoči: žena Kati in hčere Julka, Anica, Francka in Tončka z družinami in drugo sorodstvo

Januar 1989

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata, strica in dedka

ROMANA VERŠNIKA

iz Kamnika, Medvedova 9

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje, podarjeno cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Zahvala tudi vsem, ki ste namesto cvetja darovali ali nudili pomoč v drugačni obliki. Zahvaljujemo se TP Kočna Kamnik in njegovim sodelavkam iz PE Market Šmarca, mojim sodelavcem in DO Stol za denarno in drugo pomoč, pevcem za občuteno zapete pesmi, obema govornikom za tople besede slovesa, gospodom župnikom za opravljeni obred, praporščakom in gasilskim društvom za spremljanje na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo Rezki in Ivanu Tonin, ki sta nam v najtežjih trenutkih vedno stala ob strani in nam nesebično pomagala. Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Januarja 1989

Pred novoletnimi prazniki sem v Kamniku izgubila zlati zapestnici. Pošteni najditelj naj se oglasi na tel. 831-606. Nagrada zagotovljena.

Triinpolobno lastniško stanovanje v Kamniku za menjaj za eno ali enoinpolobno z doplačilom. Prelog Janez, Klavčičeva 7, Kamnik.

Dijak srednje agroživilske šole išče sobo v Kamniku. Tel. 831-811 int. 320 (Meta).

Iščem prostore za lokal akupresure in masaže. Cvetka Brumen, Steletova 21, tel. 831-291.

Garsonjero ali enosobno stanovanje v Kamniku ali bližnji okolici najamem. Mojca Malovrh, Zaloška 92/c, Ljubljana, tel. 444-330 ali 831-821.

Tovarna usnja Kamnik, TOZD Usnjarna, Usnjarska 8

objavlja:

javno licitacijo

za prodajo spodaj navedenih rabljenih osnovnih sredstev:

zap. št.	naziv	kol.	leto izdelave	izklicna cena
1.	Brusilni stroj Turner elektro motor ventilator za brus. stroj	1	1970	3.500.000
2.	Krznarski česalni stroj	1	1982	6.860.000
3.	Krznarski likalni stroj	1	1982	6.580.000
4.	Krznarski baker stroj	1	1982	1.400.000
5.	Hidravlični mezdrični stroj	1	1982	10.080.000
6.	Suhostrizni stroj za krzno	1	1982	8.400.000
7.	Stroj za tanjšanje	1	1982	1.400.000
8.	Stresalni sod kompl.	1	1982	5.600.000
9.	Sod za valkanje	1	1982	5.600.000
10.	Hašpl motovilo	1	1986	2.800.000
11.	Hašpl motovilo	1	1986	2.800.000
12.	Kadica PVC	1	1982	280.000
13.	Kadica PVC	1	1982	280.000

Javna licitacija navedenih osnovnih sredstev bo v četrtek, 2. 2. 1989 ob 12. uri v prostorih Ponoviče 8, Sava pri Litiji. Ogled je možen v sredo, 1. 2. 1989 od 10. do 12. ure v prostorih krzmarne Ponoviče 9, Sava pri Litiji.

Prednost pri licitaciji imajo družbenopravne osebe. Prometni davek plača kupec.

Udeleženci licitacije morajo pri licitaciji vplačati kavcijo v višini 10% od izklicne cene na blagajni, Ponoviče 9. Licitacija bo potekala po sistemu ogledano-kupljeno, poznejših reklamacij ne upoštevamo.

TITAN kamnik

Titan Kamnik, Tovarna kovinskih izdelkov in livarna, Kamnik, Kovinarska 28

razpisuje

javno licitacijo rabljenih osnovnih sredstev

inv. št.	izklicna cena
1. stroj za nabiranje jeder H-1	2801 450.000
2. oblikovalni stroj - formarski Nickols	3285 550.000
3. vrtni stroj steborni IMI	513 1.440.000
4. vrtni stroj steborni OLT	474 1.100.000
5. vrtni stroj steborni OLT	520 700.000
6. vrtni stroj Flott	469 300.000
7. brusilni stroj dvostranski	672 1.000.000
8. brusilni stroj dvostranski	667 3.150.000
9. trgalni stroj za kovine ZD-20	6787 15.000.000
10. cisterna 5000 l Creina DVC 50	13169 11.000.000
11. računski stroj Facit	3216 5.000
12. kompresorski agregat EK-10 Trudbenik, z elektromotorjem 60 kW	7666 7.000.000
13. kompresorski agregat EK-10	5395 8.000.000
14. fotokopirni stroj Nashua 1220 S	10788 50.000
15. filmska kamera Super 50 Yashica	7311 80.000
16. usmernik 48 V, 36 A, Iskra	8046 525.000
17. šamotna izolacijska opeka - več vrst in kvalitet (dormača in uvoz)	
18. šamotna malta v prahu (več kvalitet)	
19. mineralna volna v svitkih (500x80x3000 mm) in vrečah (uvoz)	
20. livarski okvirji - rabljeni	

Javna licitacija navedenih osnovnih sredstev in materiala bo v petek, 17. 2. 1989, ob 11. uri v sejni sobi DO Titan. Ogled je možen v četrtek, dne 16. 2. 1989 in na dan licitacije, 17. 2. 1989 od 8. - 11. ure.

Licitira se ustno, po sistemu ogledano-kupljeno.

Prometni davek plača kupec.

Udeleženci licitacije morajo vplačati kavcijo v višini 10% od izklicne cene osnovnega sredstva na blagajni DO Titan.

Uspel novoletni turnir

Rokometni klub Kamnik je decembra pripravil tradicionalni novoletni turnir v rokometu. Odigrali smo ga v soboto, 24. decembra v športni hali. Na razpis se je prijaviło deset ekip. Na podlagi rezultatov iz prejšnjega leta smo določili nosilce treh skupin, ostale ekipe pa so bile v skupine razvrščene z žrebom.

V A skupini je vloga favorita upravičila ekipa zmagovalcev iz leta 1987: Elektro Grzinčič, Kajič in D+7P=CO, ki so se na prvih treh mestih razvrstili že v trim ligi, teden dni pred novoletnim turnirjem, in pričakovati je bilo podoben razplet. V razburljivih tekmah, polnih preobratov, so najprej igralci ekipe Kajič odvzeli točko favoriziranim elektro Grzinčič, čeprav so imeli celo možnost za zmago. D+7P=CO, ki je svoj veliki uspeh dosegla že z uvrstitvijo v finale, je verjetno v finalne boje vstopala psihično najmanj obremenjena in je zato najprej z zrelo igro v obrambi premagala mnogo bolj izkušeno ekipo Kajič, potem pa v finalni tekmi z izredno borbenostjo in tudi po neumnosti nasprotnikov v borih dveh minutah nadoknadila zaostanek dveh golov, igrala neodločeno z Elektro Grzinčič ter nekoliko presenetljivo, vendar po mnenju mnogih prisotnih povsem zaslužno, zmagala na novoletnem rokometnem turnirju za leto 1988.

Darja Pretnar, vodja ekipe D+7P=CO, je od organizatorja turnirja prejela dva lična pokala

(enega v trajno last in drugega, večjega, prehodnega), ekipi Elektro Grzinčič in Kajič sta prejela pokala za drugo oziroma tretje mesto. Najboljši posamezniki in nekatere ekipe pa so prejeli nekaj praktičnih nagrad, ki so jih prispevali kamniški obrtniki in nekatere delovne organizacije.

Tako je bil za najboljšega vratarja proglašen **Tone Hribovšek** (Kajič), najboljši igralec je bil **Brane Tekavčič** (Elektro Grzinčič), najboljši strelca pa z 11 goli v dveh finalnih tekmah **Olaf Grbec** (D+7P=CO), za najlepšo ekipo so izbrali Štrumfete, najmlajši so bili kamniški pionirji z imenom All stars, najbolj žejna ekipa pa so bili vsekakor Biljard klub MR, ki so tudi prejeli ustrezno nagrado za potešitev žeje.

Poglejmo rezultate:
Skupina A: Elektro Grzinčič : VR Bunder team 11:6, Muppet babies : Štrumfete 13:5, Štrumfete : Elektro Grzinčič 13:15, VR Bunder team : Muppet babies 6:*, Štrumfete : VR Bunder team 14:14, Elektro Grzinčič : Muppet babies 9:7.
Skupina B: Kajič : DUK 7:6, DUK : All stars 9:4, All stars : Kajič 11:17.
Skupina C: D+7P=CO : Zarja 11:8, Zarja : Biljard klub MR

10:4, Biljard klub MR : D+7P=CO 11:18.

10:4, Biljard klub MR : D+7P=CO 11:18.

Polfinale: Elektro Grzinčič : DUK 15:4, Kajič : Zarja 14:5, D+7P=CO : VR Bunder team 9:7.

Finale: Elektro Grzinčič : Kajič 6:6, Kajič : D+7P=CO 10:12, D+7P=CO : Elektro Grzinčič 8:8.

Končni vrstni red: 1. D+7P=CO, 2. Elektro Grzinčič, 3. Kajič, 4-6. VR Bunder team, Zarja, DUK, 7.-10. Štrumfete, Muppet babies, All stars in Biljard klub MR.

Za najboljšo ekipo na novoletnem turnirju so igrali: Miha Kossec, Robi Plankar, Dare Homar, Dušan Uršič, Miha Uršič, Igor Rijavec, Štefan Levec, Janko Rostan, Joco Petek in Olaf Grbec.

Ob koncu lahko pohvalimo tudi vse tri sodnike (Kerec, Markovič, Sitar), ki so kljub velikemu številu tekem dobro sodili in uspeli pripeljati turnir do konca brez večjih izgredov.

Vsem delovnim organizacijam in kamniškim obrtnikom se zahvaljujemo za praktična darila, ki so jih prispevali za nagrade in za srečelov, ki je prav tako izredno uspel.

Vsem ekipam pa že sedaj ključno — Nasvidenje decembra 1989

GOL

● Kamničani na sejmu mode

Ideja in Svilanit spet požela priznanja

Kamniškima delovnim organizacijama sicer tudi najvišja nagrada »Ljubljanski zmaj« ni znana, obe sta jih v prejšnjih letih že dobivali. Letos pa sta bili deležni posebne diplome oziroma plakete »Ljubljanski zmaj«. IDEJA je na sejmu Moda 89' dobila »diplomo ljubljanski zmaj« za vrhunsko oblikovanje tekstilij za notranjo opremo. Priznanje velja seveda predvsem timu oblikovalcev v tej delovni organizaciji.

»Naša delovna organizacija je sicer prejela že kar tri ljubljanske zmaje, vendar pa smo v zadnjih letih na ljubljanskem sejmu ostali praznih rok. Ta kratak prepor, morda tudi majhna kriza v Ideji, je na nek način prekinjena prav s tem priznanjem. Prav zato nam še posebej veliko pomeni, predvsem pa je nagrada za ves trud, ki smo ga v tem obdobju vlagale v nove oblike in dizajn. Vsaki oblikovalki prav gotovo pomeni posebno zadovoljstvo, vsekakor pa ima priznanje na tako pomembnem sejmu tudi komercialni učinek. Zanimanje za te izdelke se namreč hipoma poveča,« nam je povedala ena od Idejinih oblikovalk, Milojka Bulčina.

SVILANIT pa je na ljubljanskem sejmu prejela kar dve priznanji. Diploma Ljubljanski zmaj za modne dodatke — svilene kravate, metuljčke, šale, rute, »Modni dodatki so lahko zelo zahteven izdelek, predvsem če vložiš vanje vse dosežke na področju oblik, barv in materialov. To je priznanje za evropsko modno raven. Povpraševanje po naših izdelkih se seveda tako poveča, vendar pa moramo povedati, da že sedaj kravate ne moremo narediti toliko, kolikor imamo naročil. Zaupanje kupcev v naše kravate torej obstaja, kljub morda dokaj dragemu izdelku (po skorajšnji podražitvi bodo svilene kravate stale približno 100 tisoč dinarjev). Trenutno so kravate v bordo barvi največji modni hit, vzorci pa so v slogu tridesetih let,« nam je povedal direktor tozda Svilni Marjan Novak. Svilanit je na sejmu Moda 89' dobil tudi posebno nagrado »MM«, ki jo Studio Marketing podeljuje za najbolj urejen razstaveni prostor. Tudi ta nagrada je za Svilanitovce, katerih razstaveni prostor na ljubljanskem sejmu so ostali imenovali kar Hollywood, dokaj laskavo priznanje.

Obema čestitamo!
ROMANA GRČAR

V C skupini tretjevršeni ekipi iz leta 1987 ni uspelo premagati ekipe D+7P=CO in je tako zasedla drugo mesto pred edino ekipo pravih rekreativcev Biljard klub MR, katere igralci so bili letos zadovoljni že zaradi tega, ker so tekme izgubljali z nižjimi razlikami kot prejšnja leta.

V polfinalnih tekmah so zmagovalci po skupinah z lahkoto premagali svoje nasprotnike, ne-

Trener KK CENTER KAMNIK Slavko Šorotar med izvajanjem nožne tehnike

KARATE KLUB KOMENDA

vpisuje nove člane, članice in pionirje od 1. do 23. februarja 1989, ob torkih in četrtkih, od 17. do 19. ure v Osnovni šoli Komenda. Treninge vodi Marko Kramar, ki uspešno sodeluje s Slavkom Šorotarjem in Vladom Paradižnikom.

KARATE KLUB CENTER KAMNIK

Vpis novih članov, članic in pionirjev

Sankukai karate klub Center Kamnik vabi od 1. februarja dalje k vpisu nove člane, članice in pionirje.

Treninge so v telovadnici SENŠRM (šolskega centra) v Kamniku dvakrat tedensko za vse starostne kategorije, ne glede na spol in starost. Treninge so prilagojeni tako, da se lahko vključijo kdorkoli, ne glede na svoje psihične in fizične sposobnosti. To dokazuje tudi podatek, da v polovici preteklega leta ni prenehal s treninji noben član, če izvzamemo zadržanosti zaradi službe.

Treninge vsebujejo program karateja in samoobrambe, kasneje pa tudi nunchaku in ostale večšine. Organizirali bomo tudi tečaj dihalne gimnastike na bazi karateja, samoobrambe in joga, ki bo le enkrat tedensko ločeno od karateja. Ta program je izredno primeren za starejše občane, moške in ženske.

Treninge vodi priznani mojster karateja 3. Dan Slavko Šorotar, ki je tudi zvezni sodnik, aktiven tekmovalac in deluje tudi na mednarodnem področju. Naj omenimo še to, da nas bosta letos obiskala mojstra Kusano in Tsukada (japonska mojstra 8. in 7. Dan).

VABIMO VSE OBČANE, PODROBNEJŠE INFORMACIJE V ČASU VPISA OD 1. DO 22. FEBRUARJA OD 18. DO 20. URE V AVLI SENŠRM OB PONEDELJKIH IN SREDAH.

Vabljeni! aktiv OOSMS SOTESKA

Planinski kotichek

Zimski vzponi

Začetek zime, 21. december, alpinisti običajno pričakujejo z veliko nestrpnostjo. Takrat se namreč začne sezona vzponov, ki v alpinizmu pomenijo posebno kvaliteto. Marsikatera naveza, pa tudi posameznik, težko pričakuje, kakšno bo vreme, kakšne bodo razmere v gorah in stenah, da bo lahko uresničil načrte, ki jih je pripravil poleti. Če je vreme slabo, če je v gorah obilo novega snega, se običajno vsi načrti podro, ker je takrat plezanje ali prenevanje ali pretežko ali pa sploh nemogoče, oziroma bi zah-

tevalo preveč časa in materiala.

Zima se je začela skoraj brez snega. Zato so tudi kamniški alpinisti dobro iskoristili ugodne razmere. Tako so takoj v začetku zime naredili vrsto odličnih vzponov in tudi poravnali nekaj »dolgov« iz prejšnjih let, ko so jim slabe razmere preprečile vzpone.

Začeli so BOJAN POLLAK, MARKO PREZELJ in MATJAŽ WIEGELE, ki so 24. in 25. decembra 1988 preplezali v Rzeniku smer, imenovano PEKLENSKA POMARANČA, in s tem naredili prvo zimsko ponovitev te smeri in tudi istočasno prvo ponovitev nasploh. Smer je ocenjena s VI, A3 in je bila prvič preplezana leta 1983, tako da je morala čakati na prvo ponovitev

kar 5 let. Pa saj ni čudno, saj je bolj »peklenka« kot pa »pomaranča«.

Tridesetega decembra sta JANKO PLEVEL in MATJAŽ WIEGELE v Rzeniku ponovila smer ANDROMEDO, ocenjeno s V-VI. JANEZ BENKOVIČ in MARJAN KREGAR pa sta istega dne v isti steni ponovila smer MODEC-REŽEK, ocenjeno s IV-V.

Takoj po praznikih sta se JANEZ BENKOVIČ in MARJAN KREGAR spet podala v Rzenik. V dveh dneh, 2. in 3. januarja, jima je uspelo prvič pozimi preplezati smer BOMBA, ki tudi še ni imela nobene ponovitve in je ocenjena s V+, A2. VINKO BERČIČ in STANE BELAK, ki je drugače član AO Ljubljana Matia, stanuje pa v Kamniku, sta odšla plezat v severno steno Rja-

vine, ki menda doslej sploh še ni bila nikoli preplezana pozimi. Tam jima je uspelo v dveh dneh preplezati CENTRALNO smer, ki je gotovo ena od naših najdaljših smeri zaradi številnih prečnih in je ocenjena s IV. Plezala sta 2. in 3. januarja, v istih dnevih pa sta DARJA JENKO in BOJAN POLLAK v Dedcu ponovila BELI RAZ, ocenjen s V+, A2 in DESNO smer (V-) ter v Vrščih LUKMANOVO smer (III).

Tako lahko ocenimo, da je bil začetek zime izredno dober, pa saj so bile tudi razmere resnično odlične: zelo malo snega, samo mestoma led, pa tudi mraz ni bil vsaj takrat ko ni preveč močno pihalo, prehud. Če bodo razmere še naprej tako ugodne, si lahko obetamo še kakšen odličen vzpon.

BOJČ

Osemdeset let Vinka Vizoviška

Vinko Vizovišek, rojen 26. decembra 1908, sodi med najstarejše še živeče planince v Kamniku. Velik del njegove življenjske poti je tesno povezan z delom, vzponi in padci ter naglo povojno rastjo planinstva na Kamniškem. Član planinskega društva je postal 1929, od leta 1933 pa je neprekinjeno član PD Kamnik, ker se je za stalno naselil v Kamniku in si tukaj tudi ustvaril svojo družino.

Po poklicu trgovski pomočnik, je že v stari Jugoslaviji živel z gorami. Vsak prosti trenutek je izkoristil za obiske gora, kjer se je počutil sproščenega in prerajnega. Gore so mu dajale navdih in volje za premagovanje vsakodnevni težav. Kmalu po prihodu v Kamnik se je vključil v aktivno življenje planincev, sodeloval je pri številnih akcijah, s svo-

jimi nasveti in ravnanjem pa je plemenil planinsko idejo. Kljub težkemu delu je bil vedno pripravljen zgrabiti za delo v planinski organizaciji. Njegov nemirni duh je gnal vedno višje v gore, njegova ljubezen pa ga je silila, da je privabljal v gore vedno nove ljudi in jim vcepljal spoštovanje in ponos do gornišstva.

V povojnih letih si je neumorno prizadeval za krepitev planinske organizacije, ki je pridobivala družbeno veljavo in se oblikovala v novo množično, zdravo, krepostno, tesno povezujočo združbo. Vinka srečujemo pri vseh akcijah, vedno daje spodbudo s svojim zgledom, nikoli ne odneha. V gore, kljub osemdesetletnemu letom, še vedno zelo rad zahaja. Često ga srečujemo po Kamniških planinah, reden gost je na

Krvavcu, marljivo pa obiskuje tudi druge planinske poti, primerne za njegova leta. Dolga leta ga srečujemo v gorah skupaj z njegovo družico Rezko, ki je pred letom dni umrla. Z njim je delila planinske radosti.

Med vojno se je znal pravilno opredeliti in je pomagal partizanskemu gibanju, bil je preganjan in zaprt. Svojemu prepričanju je ostal zvest vse do današnjih dni.

Vsa povojna leta je član društvenih organov PD Kamnik in tudi danes primer pravega planinca. Za svoje delo, za svoj trud in bogato prizadevanje za napredek planinske organizacije je prejel vrsto planinskih odličij in priznanj.

Planinski prijatelji mu ob tem visokem jubileju krepko stiskajo roko in mu želijo še obilo uspeh

obiskov v planinah in čudovitih planinskih užitkov.
STANE SIMŠIČ

Biljard Pod skalco

Leto je naokoli, kar je Miha Resnik spremenil svojo gostilno v biljardnico. V tem času se je ta igra približala predvsem mlajšim Kamničanom, čeprav tudi starejši niso redki gosti.

Mnogi so postali že pravi mojstri in svoje moči merijo na turnirjih, ki jih Pod skalco prirejajo vsak mesec. Udeležencev je iz turnirja v turnir več in tudi kvaliteta raste, čeprav najboljši še vedno močno izstopajo. Na turnirjih se igra v dveh kategorijah in sicer moški in ženske, saj tudi vrlim Kamničankam ta igra ni neznan. Kot nam je povedal Miha Resnik, so turnirji Pod skalco edini v Sloveniji, kjer nastopajo predstavniki obeh spolov. Predzadnjega turnirja v lanskem letu se je udeležilo kar 16 deklet, zgolj za zabavo pa jih igra vsak dan več.

Ker zna Miha prisluhniti oblikovalcem svoje biljardnice, je ob obletnici odprl še eno sobo z dvema biljardnima mizama iz uvoza. Obe mizi sta narejeni po merah, ki ustrezajo mednarodnim standardom za turnirsko igro.

Mizi bosta namenjeni predvsem boljšim igralcem, saj so po 15. januarju začeli sprejemati člane v novi biljardni klub, za katerega je prav tako poskrbel Miha Resnik. Članarina bo trideset starih milijonov, članom pa se obeta več užitkov pri igri na odličnih mizah in dan ali dva na teden igranje zastoj. V klub bo sprejetih le kakih štirideset članov, saj imata dve mizi premajhne kapacitete za več igralcev. Najboljši se bodo udeleževali turnirjev po Sloveniji.

Nova soba bo namenjena izključno članom kluba, v njej pa bo vladalo športno vzdušje, brez kajenja in pijačevanja. Biljardni klub Miha Resnika je gotovo priljubljen za tiste igralce, ki sprejemajo to igro kot šport in se tako ob njej tudi obnašajo.

Ostale sobe bodo še naprej namenjene naključnim obiskovalcem, ki igrajo biljard le občasno

in zgolj za zabavo. Gornji dve sobi s po eno mizo bosta še naprej namenjeni tistim, ki si bodo termin igranja vnaprej rezervirali, s to razliko, da ne bo več igranja na žetone, ampak se bo plačevala ura igranja, kar je za same igralce veliko bolj ugodno. Ta možnost je namenjena predvsem zaključnim družbam, na ostalih treh mizah pa se bo igralo po starem.

Čeprav so nekateri napovedovali biljardno kratko prihodnost, češ da je le modna muha, so se krepko zmotili. Biljard ima vsak dan več privržencev. Verjetno je svoje naredil film Barva denarja, kjer poleg dveh filmskih zvezd biljard igra glavno vlogo. Človek je pa zelo dovozet tudi za sugestije v obliki filma.

Igra, ki je v trenutku postala hit, verjetno še ne bo kmalu izgubila svojih privržencev.

DAMJAN GLADEK

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik - Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF - Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenič-Bremšar, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. - Izhaja dvakrat mesečno - Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 - tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 - Kamniški občan - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo v Ljubljani.